

Anastasia NOVYCH

Předpovědi
budoucnosti
a pravda
O minulosti
a **současnosti**

Zákulisí světové politiky a historie
tajemství světovlády

PŘEDMLUVA

Nedávné události ve světě – světová ekonomická krize a geopolitické změny – nutí každého člověka, aby se zamyslel nad příčinami jejich vzniku. Pokud si poskládáme z jednotlivých kousků celou mozaiku dění, pak můžeme dospět k závěru, že za všemi těmito problémy, prudkými změnami, které zasáhly život téměř každého z nás, se skrývají síly, konkrétní osoby, ovládající převážnou část světového bohatství, jejichž jména nejsou veřejně prezentována. Jenže právě oni tvoří osudy světových miliardářů. Právě oni rozhodli, že ve světě budou vyprovokovány události, vedoucí ke zničení převážné části obyvatel zeměkoule během tohoto náročného období globálních klimatických změn.

O jaké síly se jedná, jaké jsou cíle jejich působení a dějiny jejich existence, jaké používají postupy a metody pro ovládnutí obrovského počtu lidí – tyto informace jsou ve srozumitelné formě interpretovány v knihách Anastasie Novych. *Umělecký styl těchto knih dává inteligentním lidem možnost uvědomit si víc, než bylo řečeno, podívat se na různé informace v globálním měřítku a porovnat je, nalézt klíč k řešení prostřednictvím konfrontace s okolním děním a pomocí doplňování nových poznatků. „Světová elita“ je jen malou skupinkou osob ve srovnání s celým lidstvem. Ti mohou pouze plánovat. Avšak realizace jejich plánů je zcela závislá na lidských masách, na osobní volbě každého člověka. A volbu provádíme na základě ucelených informací. Budoucnost je dnes v rukou každého z nás!*

Tajná Světová Vláda – ARCHÓNTI

Úryvky z knihy Anastasie Novych
Sensei ze Šambaly. Kniha III.

Kdo jsou Archóntové?

„...Pokud jde o samotnou elitu, domněnka, že ji můžete zničit prostřednictvím vichřice revoluce je zcela mylná,“ pousmál se Ahriman shovívavě. „Často je právě ona objednatel takové revoluce, jejíž vlna smete pouze loutky nepohodlné pro elitu, aby bylo možné dosadit na jejich místa loutky nové. Abyste lépe pochopili problematiku elity tohoto světa, budu vám vyprávět příběh, který tomu předcházel.

Jejich předci byli v podstatě osobnostmi, které se snažily uchovat znalosti předchozí civilizace, včetně tak zvaných nadpřirozených schopností. Avšak tyto znalosti předávali pouze jako dědictví, v krajním případě je odkazovali svým následovníkům. Tedy uchovávali a zdokonalovali tyto znalosti a zároveň je po generace udržovali v tajnosti před lidmi. Když se lidstvo značně rozrostlo co do počtu a postupně se rodily základy společenských a ekonomických útvarů, začali se objevovat také vůdci a leadeři. Jenže v pozadí jejich viditelné vlády stáli ‚strážci znalostí‘ nebo, jak se sami s oblibou titulovali ‚vyvolení bohy a duchy‘, kteří nejenže byli poradci vůdců, ale v podstatě je šikovně ovládali a nutili plnit své příkazy. Tuto zvláštní skupinu lidí nazývali různě: šamani, léčitelé, čarodějové, kněží apod. Ale jejich skutečné pojmenování je **Archóntové**.

Z řečtiny se toto slovo překládá jako ‚náčelníci‘, ‚vládci‘. Ale pokud se ponoříme hlouběji do historie, bude nám odhalen skutečný význam tohoto slova, které znamená ‚vládci světa‘. To znamená, že Archóntové v podstatě sami sebe zařadili do zvláštní kasty prostředníků mezi lidmi a vyšší mocí, později pojmenovanou bohové. Vůdce kmene, osoba veřejná a zodpovědná za svůj lid, byl ovládán Archóntem. Archónt reálně vládl kmenu prostřednictvím vůdce a zároveň vždy

zůstával ve stínu. Toto utajení nabízelo více možností pro reálnou manipulaci s lidmi. Zatímco vůdce byl volen kmenem, Archónt předával své ‚magické umění‘ reálné moci pouze svému nástupci. Tak se postupně vytvářela zvláštní kasta, v jejíž rukou se soustředila skutečná moc. A čím více si tato skupina svou moc upevňovala, tím více nutila ostatní členy společnosti, aby pro ni pracovali. Nutno podotknout, že později si toto seskupení uzurpovalo také základní znalosti a podrobilo si tak ostatní lidi. Právě oni byli první elitou této civilizace.“

„A takových lidí bylo hodně?“ se zájmem se zeptal Kost’a.

„Ne. Jejich počet je stálý. Tehdy, stejně jako dnes. Dvanáct osob plus jeden Nejvyšší Archónta, který stojí v jejich čele.“

„Proč právě dvanáct?“

„Protože tato civilizace se zrodila z dvanácti lidských rodů. Současní Archóntové jsou přímými následovníky prvních dvanácti Archóntů. Zároveň s tím, jak se lidstvo rozrůstalo, Archóntové pokračovali ve zdokonalování svého umění manipulace a ovládnutí lidí. Jak se říká, kde je málo lidí, tam je málo vůdců. Mnoho lidí pak potřebuje mnoho vůdců. Vytvořili tak zvanou umělou elitu tím, že nastrčili všude po světě své loutky, které vládly celým národům. Ba co víc, právě oni vypracovali a zavedli jednu z nejzajímavějších forem řízení a ovládnutí lidského vědomí – náboženství. Tuto uměle vytvořenou formu transformace veřejného vědomí Archóntové založili na dvou nejsilnějších lidských pohnutkách – na víře a strachu. Přidali k nim pár kapek skutečného vědění, příslušně upravili pro větší servilnost davu a zvěčnili tuto závislost prostřednictvím monopolizace duchovní kultury...“

Podívejme se například na vám dobře známou Bibli, kterou dnes uctívá půlka světa jako posvátnou knihu. Kdo sepsal Starý zákon? Kněží neboli sluhové Archóntů. Kdo sestavil Nový zákon? Loutky Archóntů...“

„Takže Archóntové stojí v čele světových náboženství?“

„Fakticky, co se vlády týče, ano. Přesněji v čele světových náboženství stáli a budou stát jejich prominenti. V čele velké politiky a obchodu stojí jejich loutky. Dokonce všichni ti, kteří rozhodovali o osudu světa, například Alexander Makedonský, Čingischán, Tamerlán, Napoleon, Stalin, Hitler a jiní byli pouze figurkami na šachovnici Archóntů, s nimiž jen rozehrávali své důmyslné partie...“

„Počkejte, počkejte,“ vzlykl zcela zmatený Stas. „Jací prominenti?! A co Ježíš, Buddha, Mohamed? Tito lidé přece nesli lidem svobodu. Nemohli být přísluhovači těchto kněží...“

Ahriman ho nenechal domluvit a přerušil jeho proslov panovačným, povýšeným tónem:

„No, a kde je ta jejich svoboda?!“ a po významné odmlce se znovu důrazně zeptal: „Kde?! Ano, byli tací, kteří se snažili něčemu naučit, dát lidem znalosti. V rukou lidí se dokonce ocitl samotný Grál, což je moc nejvyšší! No a? Jak to skončilo? Dalším vítězstvím Archóntů a vytvořením nových náboženství na bázi ztracených Učení! A proč? Protože lidé jsou líní na to, aby měnili sebe sama. Protože si zvykli na stádní způsob života, zvykli si na otrocký způsob myšlení. Pořád jen čekají, že je někdo povede. Archóntové pracovali tak usilovně, že se lidem zalíbilo být hlupáky, zalíbilo se jim být jako tupá stvoření, čekající na rozžvýkaná vysvětlení těchto manipulátorů. Žít jako stádo je pro ně podstatně jednodušší než stát se svobodnými lidmi. Sami se odsuzují k doživotnímu otroctví, tak ať zůstanou otroky, když po tom tolik touží. Konec konců, je to jejich volba. Každý rozhoduje sám za sebe.“

* * *

„...Podívejte se, jak funguje tento svět,“ pokračoval Ahriman. „Vládne mu pouze malá skupinka lidí, mocných tohoto světa, pro které pracují miliardy lidí. Myslíte si, že věří tomu, co dávají v televizi a píšou v novinách? Samozřejmě, že ne. Vždyť oni sami jsou tvůrci těchto událostí,

keré vidíte, protože se všechno odehrává podle jejich scénáře s cílem udržet v neustálém strachu a pokoře vás, své podřízené. Televize a tisk jsou pouze šířitelé jejich ‚královských nařízeních‘. Když otroci prahnou po svobodě a demokracii, tak dostanou svobodu a demokracii, a to takovým způsobem, o jakém se jim ani nesnilo. Zvěstovatelé rozehrají takovou frašku, že lidé pak nejenže nestojí o svobodu, ale naopak jsou ochotni líbat své okovy, jen aby všechno zůstalo jako dřív. Je to jako v tom pořekadle – abyste učinili člověka šťastným, musíte mu nejdříve všechno vzít a pak vrátit alespoň půlku. V globálním měřítku jsou všechny války, revoluce, boje o svobodu a demokracii jen pouhá lež, krásná pohádka, kterou vymysleli mocní tohoto světa a které jsou otroci nuceni věřit. Ve skutečnosti stojí za všemi těmito událostmi jen peníze, velké peníze.

Přejí si otroci pocítit svou národní důstojnost? Prosim, zvěstovatelé jsou tady. Přejí si vzrušení ze skandálů a veřejných odhalení – vyberte si, prosím, co se vám líbí nejvíc. Vždyť lidé jsou tak ubozí ve svých každodenních touhách a přáních. Nic je nezajímá tak, jako něčí tragédie. Mocní tohoto světa pro vás sehrají jakékoli divadlo, cokoliv, jen zůstaňte otroky, zůstaňte v davu, buďte jako všichni a myslte jako všichni. Je jich málo, ale umějí řídit. No, a otroci vždycky zůstávají jen otroky. Zárodky otrockého myšlení a chování jsou předávány z generace na generaci a jen málokomu se daří vymotat se z tohoto začarovaného kruhu. Proto vždy byly a budou kasty vládců a davy otroků... Jelikož dnes tomuto světu vládnou peníze.

Přičemž otrokům je uměle vštěpována nejen chudoba, ale, jak už jsem říkal, také strach, na kterém chytří lidé vydělávají miliardy. Uvedu jednoduchý příklad toho, jak přední farmaceutické společnosti vydělávají obrovské peníze při manipulaci s vědomím otroků. Pouze vyprovokují v celosvětovém měřítku spekulace kolem nějaké nemoci. A to je všechno. Toto je jejich počáteční investice, která se pak stokrát zúročí.“

* * *

„...Například vytvořili problém s AIDS a zajistili si tak stabilní finanční příjem z prodeje drahých léků, které v podstatě vůbec tento problém pacienta neřeší,“ řekl Ahriman. „Stačilo, aby do celého světa vytroubili zprávu o možné hrozící epidemii tuberkulózy a hned na tom vydělali slušné peníze. Nebyl bych překvapen, kdyby si vymysleli (až jim dojdou standardní nápady) nějaký zmutovaný virus chřipky, který se na člověka přenáší ze zvířat nebo ptáků.“

„Ale jak jej mohou vymyslet, když takový virus možná v přírodě ani neexistuje?“ zeptal se šokovaný Stas.

„Vidíte, dokonce i vy říkáte ‚možná‘. Tato nejistota je známkou otrocké psychologie. Přidáte-li k uvedeným informacím zaplacený názor několika vědců z předních světových virologických laboratoří, pak zcela a bez výhrad tuto informaci přijmete. Pro ně je důležité, abyste tomu uvěřili, následně strach a pud sebezáchovy udělají mnohem více, než všechny reklamy na léky dohromady. A co se týče virusu, nemusíte se bát. Pokud výstřel naslepo nevyvolá patřičný rozruch a neovlivní davy, bude nahrazen ostrým nábojem. Pokud matka příroda takový virus ještě nevytvořila, lidé jí pomohou. A to vše jen proto, aby vydělali miliardy na vakcínách proti tomuto viru.

V podstatě jsou to moc šikovní chlapi! Jsem uchvácen jejich geniálními návrhy reklamy a schopností zabezpečit slušný příliv kapitálu. A co je nejdůležitější, všechno probíhá férově – vy pečujete o své zdraví, oni pečují o své peněženky. Přičemž když si léčíte s použitím jejich léku jednu nemoc, zároveň zcela zdarma dostáváte tři nové nemoci. V důsledku toho se stáváte jejich rukojmími a věčnými sponzory. Cožpak to není geniální nápad, jak trvale doplňovat kapitál na úkor vašeho strachu, citlivosti a otrockého myšlení?! Je to velký byznys. A velký byznys to je vliv a moc. Všichni svobodní lidé se snaží někomu vládnout, aby se sami nestali těmi, komu někdo vládne.“

* * *

„...Zdaleka ne všechny informace, které se šíří mezi masy, se zakládají na pravdě,“ podotknul Ahriman. „Vždyť pro elitu lidstva, která celý tento proces tvorby mýtů platí, jsou lidé jen otroky. Pokud by byla lidem odhalena reálná historická fakta, například o životě a učení Ježíše, Buddha a jim podobných, pak by došlo ke krachu mocné vlády těch, kteří tyto skutečnosti tají...“

* * *

„...Podívejme se na to ve větším měřítku, například v celostátním. Kvůli získání moci jsou lidé ochotni jít přes mrtvoly, jen aby dosáhli svého cíle,“ pokračoval poučně Ahriman. „Proč myslíte, že potřebují tuto moc? Aby vyhověli potřebám národa?! Ale kdepak! Snaží se výhradně kvůli sobě, pro uspokojení svého velikášství a pro zvětšení svých majetků. Výborně chápou, že sami jsou pouze loutkami v ruce mocných tohoto světa, proto nevynechají žádnou příležitost, aby si mohli nahrabat co nejvíce. Mnohdy je obyčejní lidé vychvalují za humánnost a lidumilnost. Ve skutečnosti jsou to stejní lidé, jako každý jiný, nejsou o nic lepší. Rozdíl mezi vámi a nimi je pouze v tom, že oni jsou prohnanější, průbojnější a víc si věří. Je od nich zbytečné očekávat dobré skutky a pomoc. Dělají to pouze tehdy, když je to pro ně výhodné. A to takovým způsobem, že je házejí lidem jako kost hladovému psu, kterému tečou sliny při pohledu na ‚štědrého pána‘.“

* * *

„...Jenže mnoho skutečných válek bylo rozpoutáno právě kvůli konkurenci mocných tohoto světa,“ poznamenal Ahriman. „A všechny ostatní příčiny válek, které pak byly představeny široké veřejnosti, to jsou jen pohádky pro stádo, a slouží k tomu, aby se v něm probudil duch nacionalismu, aby polichotily velikášství jejich pastýře a současně odpoutaly pozornost od důležitých problémů. Nic víc.“

„Copak lidstvo je stádo?“ namítl Volod'a. „Vždyť jsou to lidé.“

„Samozřejmě, jsou to lidé, jenže hloupí lidé. Jsou to otroci, které ti moudří ovládali a budou ovládat. A je jedno, jakou podobu slovo ovládnutí má. Protože člověk v davu už není samostatnou osobností, je pouze součástí tohoto davu. V davu člověk není schopen myslet samostatně, reálně hodnotit situaci a ‚fakta‘, štedře poskytovaná řečníkem. Protože člověk v davu vidí tisíce dalších lidí, stejných jako je on sám, a je inspirován touto jednotou, touto obrovskou silou. Skutečně to je obrovská síla, jenže nepatří ani jednotlivci ani nikomu jinému z tohoto lidského davu. Je to síla řečníka! Právě on přetváří tuto sílu a posílá správným směrem, vkládá do paměti každého jednotlivce příslušné modely, které má napodobovat a které jsou pečlivě zaobalené do vznešených slov. Neboli zcela jednoduše využívá mechanismy manipulace s vědomím. Nic víc. Proto, ať už se na to díváš z jakékoli strany, stádo je stádo, které poslušně kráčí za zkušeným pastýřem. Je pravda, že je dnes ovládnutí stáda nazýváno různými hezkými slovy, ale podstata se nemění. Chápu, chlapi, že slyšet tato slova není zrovna příjemné, jenže je to pravda. A pravda má vždy trpkou pachut'. Jen vám chci otevřít oči, abyste viděli svět takový, jaký ve skutečnosti je.“

Toto je, chlapi, život, kde v podstatě nikdo nikoho nepotřebuje a nikdo nic nedělá nezištně. Podívejte se třeba na to, jak probíhají politické volby, nezáleží na tom, která je to politická strana. Slibují lidem hory doly. A po volbách? Pomocí stáda ovcí a oslů se politik dopraví do svého vlastního ráje a pak před nimi zabouchne bránu. Lidé žijí dál v chudobě stejně jako dříve.

O koho má zvolený politik starost v první řadě? No, přece o sebe, o své vlastní příjmy. Pak o svou rodinu. Dál o své přísluhovače, aby líbali pánovi ručičky a nezapomněli na jeho ‚dobré skutky‘. O lid samotný se nikdo nestará a starat se nebude. Protože lidi v podstatě nikdo nepotřebuje. Stojí na nohou? Mohou pracovat? Pak je vše v pořádku. Vždyť stejně nemají kam jít, tak si zanádvávají, zabručí a nějak přežijí. Vždyť jsou to jen tažná zvířata, která žijí ve stáji, krmí se zbytky a pracují od rána do večera. Existují jen proto, aby vytvářeli zisk pro elitu a množili se, a tak zajistili pro své pány příliv čerstvé pracovní síly v podobě nových otroků. Chápu, že není příjemné slyšet něco takového. Ale podívejte se kolem sebe. To je realita. Ještě mnohokrát si vzpomenete na má slova, protože je to životní pravda!

Myslíte si, že se od doby otrokářství do dnešního dne se něco změnilo?! Ale vůbec ne. Změnily se jenom způsoby vlivu na otroky, nikoli lidé samotní. Změnily se formy řízení otroků, ale otroctví samotné nikdo nezrušil! Jen se podívejte na dnešní svět, na to, jak vládnoucí elita vykořisťuje davy, využívá je pro vlastní obohacení. Jednoduše vnucuje lidem koncepce, které jsou pro ni výhodné, utváří vkus a chování davu, záměrně kontroluje a standardizuje člověka...“

Jak mi může elita něco vnucovat?

„...Jak mi může elita něco vnucovat, když si žiji sám podle sebe? Vždyť já si sám rozhoduji o tom, jak budu žít,“ podivil se Stas.

Ahriman se pousmál.

„To si jen myslíte, mladý muži, protože jste se nezabýval seriózní analýzou vlastního života, tím, jak žijete a co vás nutí v životě dělat různá rozhodnutí. Ve skutečnosti ani nevidíte, že váš život, váš vkus, vnímání, vaši volbu někdo šikovně ovlivňuje a usměrňuje. A to proto, že elita potřebuje otroky, žádné svobodné lidi! Prostě vy si to představujete tak, že abyste byli ovládáni musí existovat přinejmenším nějaký dozorce s bičem, který nad vámi bude stát. To jsou předsudky. V moderním světě s vyspělými technologiemi je vše mnohem jednodušší a účinnější. Elita ve vašem vědomí šikovně vytvořila tohoto dozorce, který vám říká, jak máte žít, koho a co máte v životě upřednostňovat. A povedlo se jí to pomocí starého způsobu ovlivňování lidí, kterému dnes říkáme reklama.“

„Ale copak je reklama starý způsob? Vždyť se v televizi objevila teprve nedávno,“ nechápavě pronesl Ruslan.

„To se vám jen zdá. Ve skutečnosti tento jev existuje téměř stejně dlouho jako lidstvo samo,“ vysvětlil s úsměvem Ahriman. „Moderní slovo reklama pochází ze starolatinského ‚reclamare‘, což znamená ‚vyhlašovat‘, ‚požadovat‘, ‚vykřikovat‘. I dřív byla aktivně využívána v písemné podobě, a zejména pak v podobě ústní, jako veřejné vyhlašování požadované informace prostřednictvím příslušných lidí – vyvolávačů na tržištích, heroldů, zvěstovatelů a jiných. Je to prastarý způsob ovlivňování lidí. A je založen na nezpochybnitelné psychologické zvláštnosti člověka věřit právě tomu, čemu věřit chce, vydávat přání za skutečnost. Chytrá reklama pouze oživuje v člověku ‚spící‘ potřebu. Je nakažlivá a nutí člověka, aby ji napodoboval.“

„ ‚Spící‘ potřebu?“ zeptal se Jirka. „Co to znamená?“

Ahriman to hned vysvětlil.

„Ty kupříkladu pocítuješ nejistotu, máš nízké sebevědomí a zároveň se v sobě snažíš potlačit tyto pocity. Jenže oni nikam nezmizí. Jen ‚dřímou‘ ve tvém podvědomí a čekají na kladné řešení tohoto osobního emočního problému, případně celého souboru psychologických problémů. A najednou se před tebou objevuje reklama, která tě přesvědčuje, že právě předmět reklamy ti poskytne to, po čem toužíš. Přičemž vše vypadá tak optimisticky, že ti to přirozeně zvedne náladu, protože už podvědomě probíhá stimulace tvé ‚spící‘ nerealizované potřeby. V konečném

důsledku budeš stejně jako pes I. P. Pavlova na známý signál zvonku slintat a prahnout po šikovně nabízené zakamuflované ‚kostce cukru‘.

Reklama využívá širokého spektra speciálních technologií k tomu, aby emočně působila na spotřebitele. Apeluje na tvá přirozená přání. Například být zdravý, mít úspěch, bohatství, štěstí, dobře vypadat; na tvou ctižádost, vědomí vlastní důležitosti, mánií velikášství; na snahu zlepšit své postavení ve společnosti a tak dále. Čili v podstatě jdou lidé jako stádo za uměle vytvořeným přáním a ani netuší, že právě toto je ten bič, který šikovně používá elita.

Probuďte se a rozhlédněte se! Vždyť téměř vše, co považujete za nezrušitelné, ve skutečnosti vymýšlejí lidé, stejní jako vy. Jsou jen o trochu sebejistější a průbojnější. Kdo píše zákony, jimiž se řídí život ve společnosti? Lidé. Kdo udává tón v módě? Lidé. Kdo stanovuje ideály? Opět ti, kdo umí šikovně vnutit svůj názor ostatním. Chytří lidé vytvářejí idoly, hvězdy, hrdiny pro celé národy. A tak tomu bylo vždycky, v prvobytné společnosti stejně jako i dnes a také ve všem: preferencemi u jídla a zboží počínaje a výtvarným uměním konče. Podívejte se kupříkladu na Picassa. Vždyť já bych to snad i nohou nakreslil lépe. A jeho práce jsou předkládány lidem s pochvalnými ódami, je vychvalován jako mistr zostřených výrazových děl v duchu neoklasicismu, zakladatel kubismu, jehož obrazy mají obrovský společenský význam. Nebo vezměme si Černý čtverec od Maleviče. Jednou měl asi mizernou náladu a jednoduše z nudy zamazal plátno černou barvou. Lidé jsou z tohoto zašpiněného plátna nadšeni, nachází v něm hlubokou filozofii. A budou ji nacházet dál, dál budou věřit tomu, co se před nimi hlásá! Protože to bylo profiltrováno přes mechanismy psychologického ovládní davu.

Nebo třeba takový John Rockefeller starší. Tento člověk se stal legendou, jeho jméno zná celý svět. Přičemž ještě za života se jeho obraz změnil na jakéhosi milého staříka, který dává miliony na dobročinné účely, rozdává dárečky dětem. I když ve skutečnosti vytvoření tohoto ideálního obrazu bylo pouze dovednou hrou se slovy, která formovala ‚veřejné mínění‘ pro naivní publikum. John byl držgrešle jako málokdo. O jaké dobročinnosti tu může být řeč? Chlapci, zapamatujte si prostou pravdu – seriózní obchodníci nikdy nerozhazují peníze na dobročinnost bezúčelně. Budou vynakládat peníze na tento projekt pouze v tom případě, že to pro ně bude výhodné, pokud budou mít možnost využít tuto akci jako reklamu pro svůj byznys, pro svoji image a svou prestiž ve společnosti. Nebo pokud v něm zahlédnou ještě jednu šikovnou možnost, a to jak prát špinavé peníze. Jen tak, pro nic za nic, nikdo z nich ani prstem nehne. No, takže John Rockefeller jednal velmi moudře. Aby nemusel utrácet kapitál na podporu své ‚image‘ prostřednictvím ‚drahé‘ dobročinnosti, vymyslel něco lepšího. V roce 1903 Rockefeller najal mladého reportéra Ivy Lee a udělal z něho rodinného ‚poradce‘, kterému velmi dobře platil za jeho služby. Tento pisálek jednoduše převrátil veřejné mínění tím, že místo držgrešle Johna vytvořil v tisku kladný obraz velkého dobrodince té doby, který se stará o lidi. Proto nevěřte všemu, co slyšíte a vidíte. Tento svět je fraška skrz naskrz!“

Třetí světová válka
Úryvky z knihy Anastasie Novych
Sensei ze Šambaly. Kniha IV.

* * *

„...Cos to říkal o třetí světové válce?“ Volod'a se zaujetím pohlédl na Senseie. „Copak Archóntové ji skutečně naplánovali?“

„Bohužel,“ kývl Sensei.

„S dnešními jadernými zbraněmi, kterými vyspělé státy disponují?!“ pronesl Nikolaj Andrejevič. „Vždyť je to hloupost!“

„Samozřejmě, že je to hloupost, ale jen v chápání normálních lidí. Podle zvráceného chápání myšlení Archóntů je to normální... Myslím, že teď bych vám mohl povědět to, co se brzy dozví miliony lidí, mohl bych vám odhalit tajné plány Archóntů určené k tomu, aby se ‚nenudili‘ při práci... Takže Archóntové vypočítávají globální války podle generací. A soudě podle jejich výpočtů, má tato generace zažít třetí světovou válku. Pro zahájení nové globální války Archóntové určili tři termíny s ohledem na geopolitickou situaci a na úroveň připravenosti obyvatelstva na tyto události. První datum, 23. prosince roku 2012, už bylo prostřednictvím nepřímé reklamy vyhlášeno po celém světě jako možné datum konce světa. Druhé datum je rok 2017. A třetí datum – rok 2025. To jsou hlavní data, podle kterých se orientují a na nichž staví své výpočty. I když přirozeně může dojít ke změně, tak jako v kterémkoli jiném plánu... V zásadě je možné jejich přípravy na tyto události jednoduše odhalit a pozorovat. Jediným silným odpůrcem Archóntů, který může vážně odporovat jejich záměrům, se stane...“

„Sovětský Svaz?!“ zeptal se nedočkavě Viktor.

„Já bych to trochu upřesnil – Rusko... Takže, tyto přípravy Archóntů na novou globální válku je možné jednoduše pozorovat na pozadí událostí. O tom, jak postupují Archóntové jsem vám už hodně vyprávěl a ještě vyprávět budu. Jejich metody zůstávají prakticky neměnné a už se mnohokrát v historii lidstva projevovaly a opakovaly. Všechno se bude dít dle starého základního schématu.

První, co učiní, bude snaha o maximální oslabení svého významného protivníka, který by skutečně mohl překazit realizaci jejich plánů. K tomuto účelu použijí buď provokační destruktivní politiku uvnitř tohoto státu, realizovanou prostřednictvím svých lidí, případně se, pokud se to nepovede, budou snažit obklopit tento stát takovými zeměmi, které jsou pod jejich kontrolou. Přirozeně, v případě nutnosti budou v těchto státech zorganizovány převraty nebo revoluce, aby se do čela státu dostaly jejich loutkové vlády.

Dále bude následovat uměle vyvolaná ‚světová krize‘, vždyť převážná část světového kapitálu je v jejich rukou. A také jsou zvyklí na vytváření ‚nevyhnutelných‘ situací na světových burzách. Vzpomeňte si třeba na předchozí uměle vytvořenou krizi a následně na druhou světovou válku... Kromě toho, že budou ve společnosti vyvolány příslušné nálady před třetí světovou válkou, Archóntové uměle vytvoří ‚světovou potravinovou krizi‘, která zasáhne především chudší vrstvy obyvatelstva. Ve světě bez zřejmých příčin nastane nedostatek potravin, což bude mít za následek hladomor v zemích třetího světa a značný nárůst cen potravin, dokonce i ve vyspělých státech. Jako vysvětlení budou sloužit ‚předpoklady‘, které se budou odvolávat na možnou souvislost s globálním oteplováním a s problémem přelidnění planety. Taková ‚prohlášení‘ přirozeně vyvolají u hladovějících touhu rychle snížit početnost lidské populace ve vlastní prospěch.“

Volod'a zachmuřeně podotknul:

„Hmm, nepříznivá situace... Jenže, Sensei, ty jsi říkal, že skutečně nastanou globální klimatické změny. Pak je možné, že je něco takového jen předpovídaná realita.“

„Předpovídaná realita?!“ obviňujícím tónem pronesl Sensei.

„S moderními technologiemi je reálně možné vytvořit ze saharské pouště kvetoucí zahradu a nakrmit jejími plody značnou část obyvatel. A to se ani nezmiňuji o tom, že na Zemi je dostatek úrodných polí k tomu, aby pojem hlad na této planetě vůbec neexistoval,“ Sensei se na chvíli odmlčel a dál už pokračoval ve vyprávění normálním tónem.

„No, a jako třetí a nejdůležitější věc, chystají se financovat a zorganizovat několik zcela zbytečných válek s některými státy třetího světa, avšak za účasti USA jakožto ‚světového policisty, který hájí demokracii na celém světě‘. V těchto válkách budou přirozeně umírat lidé, včetně prostých amerických chlapců, kteří nebudou nic vědět o skutečném pozadí těchto válek a budou umírat v domnění, že za cenu ztráty svého života hájí demokracii a zájmy svého státu na cizím území. Lidé budou umírat, což znamená, že bude narůstat nespokojenost amerického obyvatelstva. Archóntové využijí těchto nepokojů ve společnosti a ve vhodném okamžiku začnou obviňovat ze všech neštěstí dalšího loutkového prezidenta a budou všechno zdůvodňovat jeho ‚nepovedenou politikou‘. Současně se budou snažit přesvědčit spojence a lid ve své zemi, že obyčejné války nejsou účinné – válečné operace jsou drahé, války se táhnou (přesto, že Archóntové financují také stranu odpůrců), umírají v nich lidé a nemá to žádný smysl. Neboli peníze a lidské životy jsou vynakládány zbytečně, bez užitku. V důsledku toho se ve společnosti bude vytvářet mínění, že USA má mít právo jako první použít nukleární úder proti těmto ‚špatným, nedemokratickým‘ zemím, se kterými politika Archóntů jaksi nepočítá. Tento názor se usídí v hlavách lidí, kteří si budou myslet, že Američané, jako ‚svobodná země‘ a ‚světová velmoc‘, musejí mít právo prvního nukleárního úderu. Vždyť je to levnější a hlavně – jejich chlapci neumírají v tomto boji za ‚celosvětovou demokracii‘.

Aby přesvědčili lidi o tom, že nukleární válka je jednoduše nezbytná, budou manipulovat s ekonomikou ‚nejmocnějšího státu světa‘. Tak, jak to Archóntové obvykle dělávají. Nejdříve je ekonomika země uměle rozvíjena, lidé si zvykají na pohodlný život. Potom se objeví ‚vnější nepřítel‘ státu. V tomto okamžiku Archóntové vyprovokují prudký pokles ekonomiky a zorganizují vážnou ekonomickou krizi. Následkem toho mnozí lidé přijdou o práci. Veřejné mínění se stává značně nepřátelským. A také tisk aktivně propírá téma, že jejich hlavní ‚nepřítel‘ v této době bohatne, zaznívají ‚předpoklady‘, že možná právě proto ‚naš národ den ode dne chudne‘. Tato provokace mimovolně vyvolává u lidí, kterým je výchovou vštěpována dominance materiálních hodnot, závist a velmi negativní vztah k zemi, která ‚bohatne na úkor nich‘. V konečném důsledku tyto předpoklady tisku postoupí do kategorie obvinění ze strany vlády, která naznačuje, že za všechny ekonomické potíže země může tamten ‚špatný stát‘. A člověk, který se nachází v těžké ekonomické situaci (ale stále si pamatuje, jak dobře a pohodlně se mu žilo v jeho ‚svobodné vzkvétající zemi‘) a který pozoruje, jak bohatne jiný stát (kvůli kterému údajně on zchudl), se podvědomě přeorientuje z vnitřního nepřítele na nepřítele vnějšího, aniž by se zamyslel nad tím, proč ve skutečnosti vznikají tyto krize a kdo je vytváří. Občané tedy začínají ‚na dálku‘ nenávidět zemi, na kterou jim ukázali přísluhovači Archóntů.

A pak je to čím dál tím horší. **Lidé se začnou psychicky připravovat na to, že musí jako první použít nukleární zbraně, které rychle a účinně potrestají ‚nedemokratický stát‘ kvůli kterému ‚všichni chudnou‘.** Tímto způsobem se Archóntové pokusí rozpoutat globální válku, ve které přirozeně zahyne velmi mnoho lidí, včetně těch, kteří prahli po ‚pomstě‘.“

„Prahli? Cožpak je možné lidi tolik oklamat?“ užasl Viktor. „Vždyť si to stačí jen logicky promyslet. Pokud silné státy rozpoutají nukleární válku, kdo zůstane naživu? Na co spoléhají Archóntové?“

„Ano, pokud k tomu dojde, zahyne převážná většina obyvatel zeměkoule... I když pro rychlé obnovení lidské populace stačí ponechat naživu alespoň sto tisíc osob. A to Archóntové velmi dobře vědí. Ne nadarmo aktivně realizují plán Agartha, který byl vymyšlen ještě za druhé světové války, když se atomová bomba stala realitou blízké budoucnosti. Tento plán předpokládá výstavbu zcela autonomního města (připraveného pro dostatečně dlouhý pobyt sto čtyřiceti tisíc osob s ohledem na jejich rozmnožování) hluboko pod zemí, které by bylo dostatečně bezpečné za jakýchkoli kataklyzmat a spolehlivě chráněné před nukleárními zásahy.

Archóntové předpokládají, že pokud se jim nepodaří ideologicky ovládnout svět a stát se jediným diktátorem v podobě ‚celosvětové vlády‘, pak po této globální válce budou zcela jistě bezvýhradně vládnout světu. A na celém světě konečně zavládne jejich ‚jednotná vláda‘, které se budou bezvýhradně podřizovat všichni lidé na zeměkouli. Počítají s tím, že u nových pokolení lidí bude kultivována výhradně otrocká psychologie, která je založená na materiálních hodnotách a čistě ahrimánských (materiálních) zásadách. Ale tady vyvstává ještě jiná otázka. Kdo by potřeboval takovou lidskou civilizaci s absolutní dominancí pudových instinktů a materiálních přání?“

Sensei těžce vzdychl a po chvíli mlčení znovu promluvil:

„Proč vám to vyprávím? Proto, abyste viděli, věděli a chápali a hlavně po celý život činili a realizovali své správné rozhodnutí... Války organizuje malá skupinka lidí. Ostatní, jejich početná otrocká svita – to jsou jen poskoci, kteří žijí z okamžité almužny od Archóntů, utěšují svou dušičku mocí, která je jim poskytnuta, a vůbec se nezamýšlí nad tím, že pro Archónty jsou jen jakýmsi kanónenfutrem, ‚potravou pro děla‘. Tito poskoci doufají ve svou ‚zárnou budoucnost‘, proto přesně plní příkazy svých pánů a vedou svět ke třetí světové válce, aniž by chápali, že oni a jejich děti budou také zasaženi touto válkou a jejich životy se přetrhnou jako filmová páska po záběru atomového ‚hříbu‘.“

Jak můžeme čelit Archóntům?

Úryvky z knihy Anastasie Novych
Sensei ze Šambaly. Kniha IV

Příčiny vlády Archóntů a Ahrimana (Nejvyššího Archónty) nad lidmi

„...A to o Archóntech, to je pravda?“ zeptal se Stas.

„Ano,“ odpověděl Sensei.

„Takže to jsou vlastně šamani, čarodějové, kněží?“

„Ale ne, kdysi dříve, v dávné minulosti jimi byli, a to jen někteří. Dnes jsou to lidé, kteří ve svých tajných lóžích a spolcích důmyslně proplétají světový kapitál, politiku a náboženství.“

„Takže to jsou světoví bankéři?“ podivil se své domněnce Volod'a.

„Jsou to ti, kteří je ovládají,“ upřesnil Sensei.

„Zajímavé, a co jsou zač ty tajné spolky?“ zajímalo Volod'u.

„No, v různých dobách si říkali různě. Například jeden z prvních vlivných kruhů Archóntů je ještě ze starých časů známý pod názvem Svobodní zednáři. Z tohoto stromu vede mnoho větví. Existuje také tak zvané Bratrství hada, Bratrství draka, Ilumináti, Masoni a jiné tajné spolky. Historici se dodnes snaží odhalit, jaký spolek ze kterého pochází. Ale jen se ještě více zaplétají. Proč? Protože cílem Archóntů je zamotat a zpřeházet všechno tak, aby jen málokdo poznal a odhalil pravou postatu všech těchto tajných spolků. Jenže v podstatě je to jednoduché. Převážná většina tajných spolků jsou jen pěšáci v rukou Archóntů určení pro Ahrimanovu manipulaci.

Ahriman si pohrává se slabostmi lidí. A jednou z těchto slabostí je také to, že lidé podvědomě tíhnou ke všemu tajemnému. To se týká nejen duchovní stavy člověka, jeho touha vymanit se s řetězce reinkarnací pomoci tajných znalostí, ale mnohem častěji také banální sobecké ambice, touha disponovat tajnými znalostmi, aby mohli vládnout sobě podobným. Právě proto většina tajných spolků vzkvétá pod nadvládou Archóntů. Vezmeme-li v úvahu také to, že lidé chtějí

nejen získat tajné znalosti, ale také si kolem sebe vytvořit svou vlastní ‚říši‘, ve výsledku vidíme, že má dnes téměř celý svět ve své moci tajná vláda Archóntů.“

Sensei se odmlčel, Volod'a se na chvíli zamyslel a řekl:

„Abych řekl pravdu, dokonce i když zohledním všechny své znalosti a zkušenosti bojového důstojníka, nikdy jsem neslyšel o něčem takovém, tím spíš o tajných spolcích na této úrovni. Mohl bys nám blíže osvětlit tuto otázku?“ A když viděl, že Sensei váhá, dodal: „Jak se říká, je lepší poznat svého nepřítele, než zůstat v nevědomosti.“

Na to mu Sensei odpověděl:

„Ale vždyť Archóntové nejsou žádnými nepřáteli! Jsou to nešťastní lidé, kteří si omylem vybrali hodnoty prázdné a dočasné namísto věčných. Zvolili si materiálně, přesněji se přiklonili na stranu Ahrimana. Člověk si stále vymýšlí nějaké nepřátele, protože v podstatě není schopen vyřešit svůj vnitřní konflikt mezi Materiálním a Duchovním. Vztahy mezi skupinami lidí a mezi státy jsou vždy pouze nafouknutou a zvětšenou kopií tohoto konfliktu. Ve skutečnosti je největším nepřítelem člověka člověk sám, přesněji řečeno jeho Materiální podstata (pudové instinkty, materiální myšlení). Není s ní možné bojovat obvyklými zbraněmi, protože čím větší je odpor, tím silnější je její agrese, vždyť tomuto konfliktu věnuješ přehnanou pozornost. Můžeš to přemoci pouze tak, že se budeš snažit nepoddávat se provokacím a svodům nekonečných materiálních přání a také se soustředíš na duchovno, na to, co je užitečné pro duši. A až zaujmeš vnitřně tuto pozici a budeš se jí upřímně držet, pak ani ve vnějším světě nebudeš mít nepřátele a tvůj život bude jako zábavná hra. Konec konců žijeme zde pouze dočasně, v podstatě jsme tady jen hosty.“

„No jo, ale vždyť tento svět je Ahrimanovou léčkou?! Jak tady můžeš žít, když se chceš stát svobodným?“ zeptal se vzrušeně Jirka.

„Ať už se tady dostaneš do jakýchkoli podmínek, ať už ti osud chystá jakékoli nástrahy, musíš žít tak, jak přísluší Člověku. Máš se sám stávat Člověkem a pomáhat s tím lidem kolem sebe. Nejdůležitější v životě je být svobodný duchem, osvobodit se od materiálního světa, kráčet k Bohu a neodbočovat z této cesty. Potom i ve vnějším životě můžete přinést maximální užitek lidem a prožít život hodný jména Člověk. A právě v tom je skryto veliké tajemství! Staň se člověkem tady a teď, v tomto sobeckém materiálním světě. Staň se podobným Lotosu, který vyrůstá ze špíny a bahna, ale bez ohledu na to nabývá dokonalé čistoty! Vždyť jsi Člověk a máš v sobě Boží semínko!“

Naše skupinka se zatajeným dechem poslouchala tato Senseiova slova.

„Ano, k tomu, aby ses stal člověkem na tomto světě, musíš mít skutečně ohromnou vůli a odvalu, aby sis zachoval čistou mysl, která je neposkvrněná špínou tohoto bahna,“ souhlasil Nikolaj Andrejevič. „Jenže člověka láká především napodobování toho, jak žije většina lidí na tomto světě. Proto máme sklon jednat především sobecky, proto se koupeme ve špíně a uklidňujeme své Svědomí frázemi jako ‚dělají to tak všichni‘, ‚žijí tak všichni‘. A po malé odmlce dodal: „A co se týče Archóntů... Musím se přiznat, že bych si taky rád poslechl informace o těchto tajných spolcích. Ne proto, že je to lákavé, ale proto, že bych si chtěl ujasnit co a jak, chtěl bych se naučit oddělovat zrna od plev...“

Sensei kývl na znamení souhlasu s jeho odpovědí:

„Problém je v tom, že lidé chtějí to, o čem mluvil Ahriman. Chtějí se stát důležitými v tomto materiálním světě a ve vztahu k jiným lidem, chtějí vyhovět ambicím Ega a nechce se jim dokazovat Bohu, že jsou hodni jména Člověk tím, že k Němu budou směřovat a pečovat o svou duši. Chtějí se teď a tady stát pohádkově bohatými a kvůli svým hloupým snům překračují jakékoli hranice, chtějí dosáhnout svého cíle za každou cenu. Žijí pro to, aby nebyli horší než jiní, aby byli v rámci možností ještě lepší. Mnozí se snaží stát se vůdci. Téměř každý si myslí, že když už měl tu možnost narodit se do tohoto světa, pak by měl žít lépe než jiní a měl by

bezpodmínečně dosáhnout určitých výšek, v oblasti kariéry, společenského postavení, hmotného zajištění.“

Skutečná Svoboda

„Ech,“ povzdech si Viktor. „Je to správné. Je třeba hlídat své myšlenky a být opatrný ve svých přáních.“

„To jo, je dobré hlídat a bdít,“ pronesl Stas. „Ale co když tvé stanoviště zasypávají hesly jako ‚svoboda‘ a ‚rovnost možností‘, našeptávají to ze všech stran, jenže ve skutečnosti tě jen využívají jako otroka?“

Sensei odpověděl:

„ ‚Svoboda‘ a ‚rovnost‘ – to jsou nastražená slova, která lákají nejvíc ze všeho a která Ahriman používá, protože člověk na ně reaguje na základě svých duchovních potřeb a pak také díky Ahrimanově šikovné interpretaci ‚demokracie‘...“

„Je to něco jako, že demokracie znamená svobodu volby vlastních otrokářů?“ zavtipkoval Viktor.

„Něco takového,“ kývl Sensei. „Vždyť Ahriman používá slovo ‚svoboda‘ a přivádí tak člověka k vědomí, že svobodu lze získat pouze prostřednictvím peněz, pouze pokud máš dostatečný kapitál. Bohatství a moc to jsou základní nástroje pro ovládnutí lidského vědomí. **Avšak skutečná svoboda znamená, že je člověk povznesen nad tento svět, povznesen nad své materiální touhy a každý den, každou hodinu prožívá pro duši, naplňuje její pokladnici dobrými skutky, myšlenkami, pomocí ostatním. Pokud člověk nežije pouze pro vlastní sobectví a důležitost, ale pro ostatní lidi a ve jménu Boha.**“

* * *

„...Velmi mnoho v životě lidí, v jejich duchovním utváření záleží na tom, kdo je řídí. V zemích, které skrytě ovládají Archóntové, panuje lež, klam a materiální principy, které aktivně nahrazují duchovní touhy a hodnoty národů. Na pozadí krásných slov jsou lidé přetvářeni na poslušné hlupáky. A čím více je takových zemí, které Archóntové ovládají, tím více se lidstvo noří do bahna materiálna, tím více se jejich volba přiklání na stranu materiálních hodnot. A přirozeně, tím rychleji se civilizace blíží ke svému zániku. **Vždyť základním principem existence lidstva je zdokonalování se ve své duchovní podstatě, v tom, že každý má šanci stát se Člověkem.** Vždyť stádo poslušných dvounohých zvířat potřebují jen Archóntové a to pouze ke svým sobeckým, ambiciózním účelům. A já chci ještě jednou zdůraznit, že **každý člověk má právo volby!**“

Jak se můžeme postavit Archóntům?

„...Copak Archóntové činí?“ pousmál se Sensei. „Chtěl bych objasnit ještě jednou, Archóntů samotných je jen žalostná skupinka v porovnání s celým lidstvem! Pokud je lidé nechají být, Archóntové se jednoduše zblázní. Archóntové pouze plánují, kdežto my, lidé, volíme, budeme-li souhlasit s jejich volbou nebo si obhájíme volbu vlastní. Vždyť společná volba závisí na osobní volbě každého z nás, na tom, co v nás převáží uvnitř, jestli duchovní přání, nebo materiální klam. Proč nás Archóntové postrkují do válek, revolucí a konfliktů mezi národy a proč my jdeme jako stádo, jako ovce a zabíjíme sobě podobné, aniž bychom přemýšleli o následcích? Proto, že pro Archónty je důležité formovat lidi neschopné samostatně myslet, neschopné najít si souvislosti a

konat. Mají zájem o otroky, kterými je možné manipulovat prostřednictvím sdělovacích prostředků, vnucovat jim normy Archóntů – jak mají vypadat, jak se mají chovat a myslet, jakých politických a hmotných zásad se mají držet. Udržují lidi v neustálém strachu z chudoby, z hladu a hmotného strádání, v obavách o vlastní život a zdraví. Člověk začíná věřit, že toto je ten pravý život, že toto je jeho osud.

Ale tak to vůbec není! Člověk je vždy svobodný ve své osobní volbě! Veškeré obavy jsou výsledkem Materiální podstaty, jejího absolutního strachu ze smrti. Jenže každá hmota je smrtelná. To je zákon. Avšak právě v tom spočívá kouzlo člověka, že není jen kouskem hmoty, není otrokem, že se v něm skrývá obrovská duchovní síla, která jej může přeměnit na Člověka Skutečného, na bytost, která je povznesena nad hmotný svět. Osvobodí-li se od lži, pak se osvobodí od hlouposti. Poznáním Pravdy se člověk stává silnějším a moudřejším. Čím více bude na světě lidí moudrých a svobodných duchem, tím hůře se bude Archóntům dařit realizovat jejich plány, tím slabší bude jejich vliv na lidi. A pokud budou znát Pravdu všichni a udělají svou správnou volbu, pak Archóntové nebudou mít jednoduše komu diktovat své podmínky. Vždyť oni ve skutečnosti nejsou nikým. Archóntů je jen žalostná skupinka. Lidé mají rozhodnutí ve svých rukou – buď se poddají provokaci Archóntů a rozpoutají globální válku, nebo svrhnou vládu Archóntů a vytvoří zlatý věk této civilizace. V rukou lidí je budoucnost světa. Je to jednoduché. Je třeba být tím, koho se Archóntové bojí. Je třeba být Člověkem!“

Historická fakta o působení Archóntů

Příčiny vzniku států a válek

„...Co myslíš, proč a jak vznikl takový stát ‚Neomezených možností‘ jako je Amerika? Nebo proč došlo k první a druhé světové válce?“

„Hm, proč?“ poněkud znejistěl Nikolaj Andrejevič. „Mělo to své historické důvody, politické faktory, nakonec to možná byla jen náhoda. Co se týče válek – pohár trpělivosti přetekl a jen sebemenší důvod stačil, aby se rozhořelo nepřátelství mezi politiky, kteří uvrhli své národy do těchto válek.“

Vezměme si například sarajevský atentát na rakouského arcivévodu, dědice rakousko-uherského trůnu. Právě tato událost posloužila jako záminka k rozpoutání první světové války.“

Sensei se pousmál a řekl:

„Jinou odpověď jsem ani nečekal. ‚Historické důvody‘, ‚politické faktory‘, ‚náhoda‘, ‚pohár trpělivosti‘ – to jsou jen klišé Archóntů, která byla násilně vnucena lidem, aby nikdo nechtěl odhalit pravou podstatu toho, co se stalo. Historie, můj drahý doktore, nevzniká sama od sebe, dějiny lidstva tvoří a formují autority.“

Anglie pod vlivem Archóntů

„...Postupy a metody Archóntů se nemění,“ řekl Sensei a po malé odmlce dodal: „Na rozdíl od obyčejných lidí, kteří žijí krátkým okamžikem, Archóntové plánují svou činnost na staletí dopředu. A ne proto, že tito lidé žijí dlouho. Ne, jejich život je obyčejný, pozemský, lidský, stejný jako u všech. Jednoduše, takové jsou cíle a úkoly jejich organizace. Události v Anglii – to je charakteristický příklad jejich destruktivní činnosti... Myslím, že bych mohl tomuto tématu věnovat trochu víc času, abyste pochopili, kde leží kořeny těchto světových událostí.

Jakmile počet obyvatel na zeměkouli začal prudce stoupat, Archóntové začali usilovně pracovat na vytvoření spousty nejrůznějších organizací, tajných spolků, mystických směrů, náboženských sekt, aby bylo možné s jejich pomocí kontrolovat co největší počet lidí a převzít hlavní otěže vlády ve světě. Jednou z nejvlivnějších organizací, které Archóntové vytvořili, byla skupina velmi bohatých židů, přesněji velmi bohatých židovských rabínů, kteří byli náboženskými a politickými vůdci židovského národa, jenž se nacházel v různých zemích...

Pohlíželi na sebe přímo jako na ‚mesiášskou‘ elitu judaizmu a tvrdili, že všichni židé světa, a to bez rozdílu, jsou solidární s jejich cíli (ačkoli ve skutečnosti to jsou jen hlasitá prohlášení, nic víc). A jejich reálné cíle také nebyly zdaleka takové, jak byly prezentovány veřejnosti. Právě pomocí této organizace si Archóntové podrobili Anglii. A provedli to následovně. Nejdříve za podpory těch lidí, kteří aktivně sponzorovali různé separatistické strany, byla zorganizována tak zvaná ‚Anglická revoluce‘ (od roku 1640 do roku 1689), což byl v podstatě státní převrat s občanskými válkami. Cílem bylo svržení dynastie Stuartovců, která vládla v Anglii a nevyhovovala Archóntům. V důsledku politických manipulací došlo v roce 1688 k sesazení Stuartovců z trůnu a již v roce 1689 byl za krále Anglie prohlášen Vilém III. Oranžský, jenž byl stoupencem Svobodných zednářů. Tento člověk mimo jiné ihned po nástupu na trůn založil Oranžský řád, jehož tajné úkoly se shodovaly se stávajícími záměry Svobodných zednářů, kdežto v očích široké veřejnosti tento řád napomáhal upevnění protestantství v Anglii. Mimochodem, tento řád existuje dodnes.

Tak dál, poměrně brzy novopečený král Vilém III., zcela v souladu s plány Archóntů, vtáhl Anglii do velmi drahé války s Francií. Nejen, že v tomto krveprolití trpěly národy obou států, válka také značně vyčerpala finanční zdroje obou států, zejména Anglie. Jenže právě o toto finanční ožebračení Archóntům šlo. Po důrazné iniciativě Viléma III. byla britská státní pokladna nucena vzít si úvěr od židovských bankéřů ve výši 1,25 milionů liber. Dokonce nejen si půjčit peníze, ale také kvůli obrovskému státnímu dluhu souhlasit s nevýhodnými podmínkami úvěru ve prospěch židovských bankéřů. Jako následek této pro Angličany velmi nevýhodné transakce vznikla Centrální banka, pojmenovaná jako ‚Anglická banka‘. Právě tato banka měla v souladu s podmínkami úvěru pro Anglii nevýhodnými, právo kumulovat státní dluh, shromažďovat potřebné prostředky na úkor přímého zdanění anglického lidu, poskytovat úvěr ve výši 10 liber v papírových bankovkách na každou uloženou libru ve zlatě, stanovovat hodnotu papírových peněz ve zlatě. Následkem bylo, že v případě bankovní investice ve výši 5 % přinášely bankovní operace 50 % zisk. V důsledku této otevřené a drzé zlodějiny zhruba za čtyři roky vzrostl státní dluh Anglie u židovských bank téměř šestnáctinásobně. A nejen, že na všechno zcela jednoznačně doplácel anglický národ, Archóntové v podstatě získali možnost – díky podmínkám této zadluženosti – svobodně ovlivňovat politické dění ve státě jako skuteční vládcí země. Brzy se jejich lidé objevili dokonce v Anglické státní mincovně, mezi jinými také všeobecně známý Isaac Newton... Uvedu ještě několik podnětů k zamyšlení, které souvisí s vám známou událostí té doby a ukazují na výše zmiňovanou činnost Archóntů. Jestlipak víte, kdo po zcela nečekané smrti Viléma III. Oranžského, kdy na trůn usedla Anna (poslední z rodu Stuartovců), kontroloval každý krok královny a v podstatě řídil stát? Sarah Marlborough (oblíbenkyně královny) společně se svým manželem, vojevůdcem Johnem Churchillem, který byl ve své době stoupencem Viléma III. Oranžského. A kdo se stal dědicem anglického trůnu po

Annině smrti? Hannoverský kurfiřt Jiří I., Němec, který se do konce svého života nenaučil ani slovo anglicky. Takže kdo v podstatě skutečně Anglii spravoval za jeho vlády a i potom? Sedmdesát vlivných rodů anglického parlamentu. Kdo je takto pozdvihl na výsluní? Archóntové. No, a o tom, co všechno napáchali v zahraniční politice, mimo jiné i v Americe, se dozvíte sami z dějepisu. A to je celý příběh.

Neboli k čemu v podstatě v té době v historii Evropy došlo? K jednoduchému podvodu v mimořádně velkém měřítku – malá skupinka německých knížat, sponzorovaných židovskými bankéři pod vedením Svobodných zednářů, sesadila krále z anglického trůnu a dosadila na tento trůn jimi kontrolované Hannoverské. Za přispění těchto panovníků byla Anglie nejenže vtažena do války a zásobována německými vojáky, ale byla také značně vyprázdněna státní pokladna. A co je nejdůležitější, Anglie se stala z politického hlediska závislou na židovských bankéřích, a tím také na Archóntech.“

Vznik masonských lóží v Evropě

„...Ano, upřesním ještě jednu skutečnost. Taktika konání Archóntů, dokonce i mezi tímto obrovským počtem tajných spolků, které se hromadně rodí, je poměrně složitá. Nejenže zakládají tyto spolky, ale také je provokují ke vzájemné konkurenci, a to včetně tvrdých střetů, prostřednictvím přetahování významných osobností. To všechno pro to, aby zametli stopy zločinů samotných Archóntů, aby nikdo nepřišel na to, kdo ve skutečnosti stojí v pozadí těch či oněch událostí. Archóntové štváli tyto tajné spolky proti sobě navzájem a jejich prostřednictvím prováděli to, co potřebovali pro vlastní prospěch. A mezitím pomocí jiných svých konkurenčních tajných spolků likvidovali toho ‚hráče‘, jehož politická úloha skončila. Celkově vzato, pro Archónty to byla jen šachová partie, rozehraná s lidskými životy a zakamuflovaná do mystiky, moci a politiky.

Uvedu vám příklad konkurence – 24. června roku 1717 se v Londýně shromáždili zástupci čtyř velkých lóží. Na tomto setkání byla založena anglická Velká lóže, kterou ještě dnes nazývají Světovou mateřskou lóží. Jedním z jejich hlavních úkolů bylo zachování Hannoverské dynastie na trůnu (anglická královská dynastie vládnoucí v období 1714 – 1901), která Archóntům vyhovovala. Mimochodem, ne náhodou někteří příslušníci následujících generací této královské rodiny zastávali klíčové funkce v tajných spolcích Svobodných zednářů. Mimo jiné také Arnošt August, král Jiří IV., král Eduard VII., král Jiří VI. Pro Archónty to bylo velmi výhodné, zejména kvůli politickému vlivu, který měli na svět prostřednictvím svých ‚šachových figur‘... Jenže stále bylo dost lidí, kteří byli nespokojeni se svržením dynastie Stuartovců. Proto Archóntové, aby dostali pod svoji kontrolu i tento ‚nespokojený dav‘, vytvořili jako protiváhu navíc Velkou skotskou lóží, která podporovala stoupence Stuartovců. A pak jednoduše manipulovali těmito dvěma systémy lóží, které se díky různým provokacím ze strany Archóntů chovali k sobě navzájem velice nepřátelsky.“

„Ano, nešťítí se ničeho,“ poznamenal Volod’a a zabědoval. „To je hrůza, takhle lidem vymývat mozky!“

„Oni využívají všechny prostředky, počínaje zásahy do vědomí jednotlivců a konče ovlivňováním světonázorů velkých skupin lidí.“

„Jednotlivců?“ zeptal se Ruslan znovu.

Stas mu to začal rychle vysvětlovat, zřejmě proto, aby Sensei neodbíhal od tématu:

„No, tím myslí krále a různé vysoce postavené lidi.“

„Nejen je,“ namítl Sensei. „Někdy, zřídka ale cíleně, poutají jejich pozornost a jsou zpracovávaní také chlapeci ve věku jedenácti – dvanácti let z nižších sociálních vrstev, kteří nejsou pro okolí ničím výjimeční.“

„Věk, kdy se probouzí životní energie,“ tiše poznamenal Nikolaj Andrejevič, který Senseie pozorně poslouchal.

„Zcela správně. Pokud se Archóntové prostřednictvím svých organizací Svobodných zednářů, cíleně zabývají výchovou takové osobnosti, může být dopad na lidstvo přímo katastrofální. Například takový Rothschild.“

Rothschildovy osudy

„Kdo to byl Rothschild?“ zajímal se Viktor. „Nikdy jsem o něm neslyšel.“

„Není divu,“ pousmál se Sensei. „Je to finanční magnát konce 18. a začátku 19. století, neboli právě té doby, o které jsme mluvili. Je to ten, kterého dnes velebí jako ‚zakladatele dynastie vlivných bankéřů a obchodníků, majitelů celosvětově proslulých bankovních domů a korporací v různých průmyslových odvětvích‘. V hromadných sdělovacích prostředcích mnoha států je usilovně propagována legenda, že se tento člověk ‚vypracoval vlastním přičiněním‘, ‚dosáhl takových výšin‘, a je dáván za vzor mladé generaci s tím, že ‚takové možnosti má každý člověk‘. Proč Archóntové tolik propagují příkrášené historky svých ‚pěšáků‘? Proto, aby lidé nechtěli nahlédnout pod pokličku, zjistit, kdo ovládá tyto pěšáky a jiné figurky a pochopit, co se v tomto světě ve skutečnosti děje. Proto, aby bylo možné přesvědčit lidi, že Archóntové ve skutečnosti ani neexistují, že historie závisí výhradně na myšlení a činech, jednotlivých osobností, které drží v rukou moc.“

„Jenže co tímto tajnostkárstvím získávají?“ zeptal se Andrej a pokrčil rameny.

„Čas, okolnosti a kontrolu nad lidmi. Je pro ně výhodné zůstat ve stínu, protože ve stínu se uskutečňují jejich plány.“

... Tak dále, odkud pochází Rothschild jako osobnost a jak ho Svobodní zednáři využívali pro své cíle. Budete-li to vědět, pak lépe pochopíte také to, jak vznikala ‚nejlepší a nejdemokratičtější stát světa‘ a komu vlastně patří.

Jméno Rothschild je v podstatě přezdívka, pseudonym, který v překladu z moderní němčiny znamená ‚červený štít‘ (Rotes Schield). Mimochodem, chtěl bych poznamenat, že ve starověké němčině výraz Rotes Schild znamenal ‚klamavý vývěsný štít‘. Ale to jen tak na okraj. Ve skutečnosti se tento člověk jmenoval Mayer Amschel Bauer. Narodil se v roce 1743 ve starém německém městě Frankfurtu nad Mohanem, v židovské rodině drobného obchodníka se starými mincemi. Když mu bylo jedenáct a půl, osud mu postavil do cesty zástupce Svobodných zednářů. Tito lidé si všimli chlapce díky čínorodosti, která byla v jeho věku neobvyklá, a také díky vlastnostem ‚šikovného obchodníka‘ a našli v něm vhodný ‚materiál‘ pro vytvoření nové figury na šachovnici svých velmistrů.

Ani ne půl roku po tomto seznámení a blízkém kontaktu se zástupci Svobodných zednářů v té době už dvanáctiletý chlapec zcela osířel. Vzali si ho na vychování příbuzní, kteří také poslali Mayera do města Fürth, kde měl studovat ve známé synagoze. Jeho ‚noví přátelé‘ již chlapci zjevili podstatu některých tajných záležitostí. S těmito vědomostmi se jeho pohled na okolní svět zcela změnil. Všeobecné znalosti ho zajímaly jen velmi omezeně. Zato v synagoze, kde měl možnost zkoušet své možnosti na vrstevnících, získal pověst skutečně mazaného šikuly. Ve škole si otevřel něco jako směnárnu a provozoval výdělečnou činnost. Vytvářel různé sbírky starožitnictví a pouštěl je do oběhu.

Když se už jako mladý muž vrátil do Frankfurtu, jeho mecenáši nespíchali, nenabídli mu hned pomocnou ruku a pozorovali, jak si povede v ‚chudých‘ poměrech. Mayer se ani teď neztratil. Začal se aktivně věnovat každé práci, která se mu naskytla, a postupně rozšiřoval okruh svých obchodů. Mecenáši byli spokojeni s výsledky své ‚zkoušky‘ a pomohli Mayerovi získat místo v bance Oppenheim v Hannoveru, kde začal poměrně rychle a šikovně sbírat praktické zkušenosti, pracoval na různých pozicích a prošel všemi příčkami kariérního řebříčku od nejnižší až k nejvyšší.“

„Kde, v Hannoveru?“ zeptal se s údivem Nikolaj Andrejevič. „Počkej... Před chvílí jsi vyprávěl o dosazení Hannoverké dynastie v Anglii. Není to náhodou stejný...“

„Zcela správně... V Německu bylo v té době město Hannover jakousi základnou Svobodných zednářů. Právě proto nebylo náhodou, že po Vilémovi III. Oranžském britský trůn zdědila právě Hannoverská dynastie (vzdálení příbuzní Stuartovců). Mimochodem tato situace přetrvává dosud, protože Windsorové (dynastie současných anglických králů) jsou přímými potomky Hannoverského rodu.“

„Tak takhle to ve skutečnosti je,“ chápavě pronesl Nikolaj Andrejevič. „Tedy, tu rošádu v Anglii chlapci vymysleli opravdu šikovně! Já jsem pořád nechápal, proč někteří Angličané stále vyjadřují nespokojenost s ‚německou vládou‘ v Anglii.“

„Tak, tak,“ potvrdil Sensei.

„No, a tak co ten chlap... jak jen se... Rothschild, jak ten se stal finančním magnátem?“ nemohl se dočkat Ruslan. „Vypracoval se v té bance?“

„Ne. To byla jen taková škola. Poté, co Rothschilda připravili a naučili všemu potřebnému, znovu se vrátil do Frankfurtu. Do určité doby si ho schovávali, jak se říká, v záloze... V té době se chlapec pokoušel otevřít si vlastní podnik – obchod se starými mincemi a směnárnu. A když nastala vhodná politická situace, Mayera zapojili do velké hry. Tehdy mu bylo 21 let. Stále ti stejní Svobodní zednáři ho seznámili ještě s jednou figurou na jejich šachovnici – s korunním princem Vilémem IX. (budoucím hesenským kurfiřtem) z knížecí dynastie Hesenských...“

Už za pět let se Mayer Amschel stal dvorním faktorem, čili obchodním agentem, dodavatelem zboží pro potřeby dvora a pak – hlavním dvorním dodavatelem knížecího domu Hesenských. Avšak jeho hlavním úkolem, který mu určili Svobodní zednáři, byla neveřejná kontrola finanční činnosti Viléma IX.

Mimochodem, Vilém, na podnět Svobodných zednářů, začal jako první německý kníže poskytovat peněžní půjčky s úrokem. Následkem toho se jeho dlužníky (a tím také lidmi, které mohli bezprostředně ovlivňovat Svobodní zednáři) stala více než polovina evropských vládců. Ba co více, princ Vilém ‚pronajímal‘ své vojáky jiným zemím a samozřejmě upřednostňoval ty státy, na které mu ukázali Svobodní zednáři. Díky svým tajným patronům se stal přítelem Hannoverských. Velká Británie byla v té době jeho hlavním zákazníkem, protože neustále potřebovala vojáky, mimo jiné také pro zajištění kontroly nad svými koloniemi v Severní Americe.

Všimněte si mimochodem jedné zajímavosti. Právě tyto německé oddíly, které patřily Vilémovi, bojovaly později proti armádě Georga Washingtona u Fort Valley. V britské armádě bojovalo proti ‚Američanům‘ víc Němců než Angličanů. A zároveň do služby k ‚Američanům‘ (přesněji řečeno k Evropanům, kteří zdomácněli v anglických koloniích a jejichž převážnou část tvořili Angličané) byli posíláni němečtí vojáci z Pruska. Mimochodem pruský král Friedrich Veliký, který tyto vojáky posílal, byl už v mládí ve spojení s tajným spolkem Svobodných zednářů a byl ovlivněn jejich ideologií.“

Žeňa nevydržel a vyprskl:

„Takže to vypadá, že Němci bojovali s Němci za nezávislost Angličanů proti Angličanům. To je úplná blbost!“

Sensei vysvětlil:

„No, Archóntům se dařily ještě krkolomnější kombinace!“

„To jsou věci!“ pokýval hlavou Stas. „Copak Němci měli z této války největší prospěch?“

K tomu Volod'a jen suše poznamenal:

„Ale vždyť jim to bylo jedno, kde a za koho bojovali, když to byli žoldáci.“

Nikolaj Andrejevič těžce vzdychl:

„To je právě to! Těmto lidem je úplně jedno, kde bojují a čí zájmy hájí, jen když dostanou své peníze.“

Sensei je vyslechl a pak pokračoval:

„Správně, a když postava Viléma IX. (který se v té době stal nejbohatším člověkem Evropy) odehrála svou hru na šachovnici Archóntů, zcela jednoduše ho nastrčili do hry s ‚napoleonskými válkami‘. Vilém byl nucen uprchnout ze země a dlouhá léta strávit v emigraci. Hádejte, komu pak ‚dočasně‘ svěřil všechny své záležitosti a finance?“

„Neříkej, že Rothschildovi!“ zavtipkoval Viktor.

„Právě jemu,“ stejným tónem potvrdil Sensei.

„A pak... Na šachovnici byla provedena drobná rošáda a Mayer Rothschild začal využívat velice slušný Vilémův kapitál pro různé významné finanční transakce na mezinárodní úrovni s obrovským ziskem ve prospěch Archóntů. Pro realizaci velkých mezinárodních obchodů Archóntové dokonce poskytli Rothschildovi část své perfektně organizované výzvědné sítě, která byla mnohem pružnější, než výzvědné služby evropských královských dvorů. Přičemž tito lidé nejenže poskytovali informace o aktuálních událostech, ale také převáželi hotovost a cenné papíry. Později, aby se předešlo odhalení výzvědné sítě Svobodných zednářů, bylo zveřejněno, že Rothschild sám vybudoval celou síť agentů a informátorů dle vzoru královských špiónážních služeb. Takové zvěsti byly podporovány také tím, co se později stalo všeobecně známou skutečností, a to, že za Rothschildovy peníze byl založen proslulý tajný řád bavorských Iluminátů. A skutečně je to tak. Avšak došlo k tomu nikoli z Rothschildova ‚pověření‘, ale na popud Svobodných zednářů. Ti v roce 1770 seznámili svého dalšího ‚svěřence‘ Adama Weishaupta s Mayerem Rothschildem s tím, aby jeden z nich založil na půdě univerzity v německém Ingolstadtu (Horní Bavorsko) tajný řád Iluminátů a druhý, aby tento projekt financoval. Na tento řád Svobodní zednáři sázeli ve světle světových politických událostí. Proto Weishaupt dostal za úkol nejen rozšířit a upevnit tento řád, ale také získat pro řád nejlepší mozky z oblasti průmyslu, ekonomiky a vzdělávání. Bylo povoleno využívat jakýchkoli prostředků k tomu, aby byli lidé na vysokých postech připoutáni k řádu a dostali se pod jeho úplnou kontrolu, včetně drzého vydírání, podplácení a sexu. Mimochodem, víte, že za oficiální datum založení řádu je považován rok 1776, což, povšimněte si, je rok, kdy byla podepsána americká Deklarace nezávislosti. Právě bavorští Ilumináti s novým zaujetím začali propagovat staré heslo Archóntů: ‚Svoboda, rovnost, bratrství‘. A právě v jejich kruzích se velice intenzivně dopracovával plán Nového světového řádu Archóntů, který byl následně uplatněn při utváření USA.“

„Oni se nazývali Ilumináti?“ upřesnil poněkud udiveně Viktor.

„Ano. Ale chtěl bych poznamenat, že je to jen jeden článek řetězce tajných společenství Svobodných zednářů, jakýsi ‚duplikát‘, aby se zametly stopy a zamezilo se případným únikům informací. Skuteční Ilumináti, Ahrimanovi pomocníci, se zrodili hodně dávno v tajném mezopotamském společenství Hadí bratrstvo. A jejich uzavřené tajné společenství stále existuje. Ale zpět k Rothschildovi. Postupem času Rothschild zapojil do hry o velkou politiku také své dorůstající syny. Oženil se totiž ještě v roce 1770 s dcerou židovského obchodníka, která mu porodila pět synů a pět dcer. Když děti dorostly, také vstoupily do kruhu Svobodných zednářů. Rothschild z nich nejdříve udělal své pomocníky, a později, dle pokynů svých Pánů, rozeslal syny do různých zemí: Nathan Rothschild založil banku v Londýně, Salomon – ve Vídni,

Kalman (Carl) – v Neapoli, Jakob (James) – v Paříži. Ve Frankfurtu se po smrti Mayera v roce 1812 do čela rodiny postavil jeho nejstarší syn Amschel, který také založil banku v Berlíně. V 19. století tito bratři nejen poskytovali úvěry vládcům a jejich státům, ale také, hlavně díky Svobodným zednářům, byly za tyto peníze rozpoutávány války a zásobovány celé armády.“

Jak vznikly Spojené státy americké

„...Podívejme se na Spojené státy americké. Co si myslíš, jak vznikl tento stát?“ zeptal se Sensei. Nikolaj Andrejevič mírně znejistěl a nerozhodným hlasem odpověděl:

„Pokud vím, tento stát byl vytvořen koncem osmnáctého století během válek za nezávislost v Severní Americe. Prvním prezidentem USA se stal hlavní velitel konfедераční armády George Washington.“

„A víš, proč tato válka začala a kdo manipuloval tímto člověkem se záměrem vytvořit tenhle stát?“

...Poté, co Kryštof Kolumbus objevil v roce 1492 pobřeží Ameriky, začal bouřlivý proces evropské kolonizace Severní Ameriky. Španělé, Angličané, Holanďané, Švédí, Francouzi se snažili zachvátit nová území, která představovala nový zdroj nevídaného bohatství. Původní obyvatelstvo bylo vytlačováno a vyhlazováno. Pro práci na bavlníkových a tabákových plantážích byly hromadně dováženi černoši, v historii označovaní jako ‚otroci‘ z Afriky.

A organizace Svobodných zednářů hrála v tomto boji za nová území velmi významnou úlohu. Jenže na rozdíl od ostatních postupovali Svobodní zednáři mnohem důvtipněji. Zatímco si státy, které ovládly území Severní Ameriky, vzájemně konkurovaly a dělily přesídlenec z Evropy na ‚vlastní‘ a ‚cizí‘, Svobodní zednáři postupovali zcela jinak. Prostřednictvím svých tajných lóží v těchto zemích zcela volně rozmísťovali vlastní organizace ve kterékoli zvolené oblasti, ať už byla pod nadvládou kterékoli země. A nejen, že tam umísťovali své lóže, ale také pod zástěrkou ‚náboženství‘ přetvářeli místní obyvatelstvo na ‚vlastní‘ lidi (bez ohledu na evropskou národnost), aby se ujali moci na tomto teritoriu. Pochopitelně, že to dělali ‚zasvěcenci‘ nižšího stupně masonství. Ovšem řídicí pokyny přicházely z Evropy, přesněji z Anglie, která se v té době stala jakýmsi útočištěm masonů.

...No, a teď se podíváme na to, jak vlastně vznikl ten ‚nejsvobodnější, nejspravedlivější, nejdemokratičtější stát světa‘, kterému dnes říkájí USA. Když evropské státy začaly na nových územích Severní Ameriky intenzivně vytvářet kolonie, které nesly pohádkové zisky, Svobodní zednáři se v těchto koloniích pustili do vyvolávání ozbrojených konfliktů. A nejen v koloniích. Přes území Severní a Jižní Ameriky, díky jejich dovedné organizaci, se přehnala celá řada revolucí. Oni také zorganizovali tak zvanou válku za nezávislost v Severní Americe (1775–1783), během níž byly v roce 1776 vytvořeny Spojené státy americké. Roku 1783 ve Versailles (zapamatujte si toto francouzské městečko nedaleko Paříže) byla podepsána tak zvaná mírová smlouva, na základě které Anglie uznala nezávislost USA. A kdopak sponzoroval obě válčící strany (včetně zajištění nájemných žoldáků, jak již víte z příkladu o německých vojácích) a inicioval toto ‚smíření‘? Svobodní zednáři. Tak třeba prostředky na vedení války v Americe (ve svých anglických koloniích) si anglická vláda půjčila od židovských bankéřů, včetně Rothschilda. A pro ‚boj proti britské nadvládě‘ byla rovněž na náklady Svobodných zednářů vytvořena konfедераční armáda pod vedením George Washingtona, který byl jedním z ‚odchovanců‘ masonské lóže.“

„Masonská lóže – to jsou stále tíž Svobodní zednáři?“ zajímal se Košťá.

„Ano. Stejní páni,“ upřesnil Sensei. „V doslovném překladu z francouzštiny Mason znamená ‚kameník‘. Slovem ‚Masonové‘ pojmenovali Svobodní zednáři jednu ze svých nábožensko-politických organizací, založenou v 18. století v Anglii. Mimochodem, slovo ‚frankmason‘ také pochází z francouzského ‚franc-mason‘, což v doslovném překladu znamená ‚svobodný zednář‘ ...

Podle všeobecně známé ‚legendy‘ George Washington vstoupil do masonské lóže ve dvaceti letech. A to přesto, že si ho všimli mnohem dříve. Když bylo chlapci jedenáct let, zemřel mu otec, který byl vlastníkem tabákové plantáže. Chlapec zůstal s matkou, ovšem jejich vzájemné vztahy se neustále zhoršovaly, a to také díky jeho ‚novým přátelům‘. Jeho výchovu převzal bratr Lawrence. Když bylo Georgovi dvacet let bratr Lawrence se za přispění Svobodných zednářů odebral na onen svět a George se stal dědicem velkého jmění, bohatým statkářem. Ale dodnes se oficiálně prohlašuje, že jeho bratr zemřel na tuberkulózu. Došlo k tomu v roce 1752, v období, kdy začaly války o území mezi anglickými a francouzskými koloniemi. Ne náhodou byl právě tento mladý muž za dva roky (1754) jmenován hlavním velitelem domobrany ve Virginii a v roce 1755 – velitelem pluku. Následně byl oženěn s mladou vdovou, která disponovala obrovským jměním, prosazen do politiky, kde byl během několika let pravidelně volen do Zákonodárského shromáždění za různé okresy. Přičemž v době voleb George Washington, poučený Svobodnými zednáři, nelitoval peněz a zpravidla štědře platil pití svým ‚voličům‘ a po sčítání hlasů organizoval grandiózní ples.

No, a když nastaly události, které Archóntové naplánovali a které souvisely s utvářením ‚nezávislého státu‘, George Washington byl zvolen generálem a postaven do čela armády, shromážděné ‚na obranu americké svobody‘. Přál bych vám vidět tuto ‚armádu‘! ‚Vojáci‘ byli verbovani narychlo a neměli žádné vojenské znalosti. Scházela disciplína a kvetla dezerce. Celkově byla Washingtonova armáda značně nezkušená ve srovnání s regulérní armádou protistrany. Nicméně po vytvoření všech ‚kulis‘ Archóntové rozehráli velmi zajímavou partii. Bez ohledu na to, že britská vláda, která si válku nepřála, oznámila koloniím, že je připravena ke smíru, k válce za ‚nezávislost‘ stejně došlo. Archóntové totiž potřebovali ‚vlastní‘ stát. Archóntové, kteří plně financovali tuto válku, přirozeně věděli, kdo a kdy zvítězí. Proto byly nastaveny náležité politické okolnosti. A tak Angličané se svou ‚silnou regulérní armádou‘ kapitulovali ve stanovené době. Pro mnohé lidi, kteří uvěřili prohlášením Archóntů, to byla válka za ‚nezávislost‘. Pro samotné Archónty a pro úzký okruh jejich podřízených to bylo jen divadlo! Po válce Svobodní zednáři udělali z Washingtona válečného hrdinu, zachránce vlasti a skládali o něm skutečné legendy. Zkrátka plánovaně připravovali společenské mínění k prosazení svého prominenta do úřadu prezidenta nového státu, k čemuž také následně došlo, a to bez výhrad. Byla vytvořena také příslušná vláda. V důsledku toho, byl namísto ‚nezávislého a volného státu‘ vytvořen stát, ve kterém byla skutečná moc v rukou Svobodných zednářů. Deklaraci nezávislosti připravili a podepsali výhradně zástupci této tajné organizace. Ústava USA byla vypracována a podepsána masony. George Washington a většina jeho generálů byli Svobodnými zednáři. A i nadále se prezidentem státu mohla stát pouze osoba pověřená a kontrolovaná touto organizací. Tato situace přetrvává dodnes. O Kongresu a Senátu ani nemluvě.

Jak pak probíhají v USA prezidentské volby? Zkuste si to zjistit, jen pro zajímavost. Nejenže národ ‚hlasuje‘ pro kandidáty, které mu představují ti, o kterých si teď vyprávíme, ale také jeho mínění a volba v podstatě žádnou roli nehrají. Otcové zakladatelé USA rozhodli, když vytvářeli tento stát, že národ se může ‚zmýlit‘ ve své volbě následkem politické negramotnosti. Proto otcové založili tak zvané ‚kolegium volitelů‘, které sdružuje zástupce všech amerických států, zastoupených také v Kongresu (Senát a Sněmovna reprezentantů). Právě tyto lidé, bez ohledu na názor lidu a výsledky hlasování, definitivně rozhodují, kdo se stane prezidentem této země.“

„Copak to jsou volby?“ podivil se Nikolaj Andrejevič. „Vždyť je to fikce! Jakápak je to demokracie?!“

„Ano, ano, historie se opakuje,“ pousmál se Sensei. „Kolegium kněží v Babylonu, kolegium pontifiků ve Starém Římě, kolegium reprezentantů v USA... Nic nového pod sluncem...“

Podíváte-li se pozorně na symboly USA, uvidíte, že v podstatě všechno – původní vlajka s 13 pruhu a 13 hvězdami (které zdánlivě symbolizovaly 13 původních států – bývalých anglických kolonií), americká státní pečeť, pyramida s vševidoucím okem, státní erb na obrácené straně pečetě, Fénix (vlastně v jejich chápání je to orel) – to všechno jsou symboly Svobodných zednářů, přičemž symboly právě těch Ahrimanových zednářů, kteří byli zformováni již po Imhotepově době. Historie se zmiňuje o tom, že tyto symboly byly vytvořeny na pokyn Rothschilda a jejich návrhy vyrobil Adam Weishaupt. Jenže tomu se říká ‚soustředit únik informací‘ na určitých, veřejně známých, historických osobnostech. Tyto symboly byly vytvořeny dávno a rozhodně ne na úrovni vykonavatelů jako byl Rothschild.“

Nikolaj Andrejevič s ještě větším zájmem pronesl:

„Ano?! Tak to jsem nevěděl. Jednou jsem viděl v časopise zobrazení americké státní pečetě. Je na ní orel, který drží v levém pařátu šíp a v pravém olivovou ratolest, nad ním je slunce s modrým nebem a hvězdami uvnitř a uprostřed na prsou orla je ta pruhovaná vlajka. Ničeho zvláštního jsem si nevšiml.“

„To proto, že ses nedíval pozorně,“ poznamenal vesele Sensei. „Kdyby ses o tuto záležitost více zajímal, tak by sis všiml, že nejenže je šípů třináct, ale také prostřední tři utvářejí trojúhelník, který směřuje vrcholkem dolů. Protože třináctý, ‚neviditelný‘, se vždy nachází ve skrytém postavení. Olivová ratolest má 13 listů a 13 plodů. Dokonce na každé orlí křídlo přilepili 32 pér. A pokud by ses pozorněji zadíval na ty hvězdy uvnitř slunce, tak bys tam uviděl znak známý jako Davidova hvězda – dva složené pravoúhlé trojúhelníky, jeden obrácený ostřím dolů a druhý ostřím nahoru. Součet hvězd, které tvoří tento znak, je také třináct.“

„Hexagram?!“ nevycházel z údivu Nikolaj Andrejevič. „Na státní pečetě USA je šestcípá hvězda, tento symbol judaizmu?! To je mi ale novina!“

„Ale jakápak novina? Je stará jako sám svět,“ zavtipkoval Sensei. „Je to symbol židovských kněží, který ukazuje na skutečné pány Ameriky... Mimochodem, když v roce 1817 rodina Rothschildů získala šlechtický titul, tak zcela otevřeně zahrнула Davidovu hvězdu do rodinného erbu.“

„Davidova hvězda, to je která? Ta, co je zobrazena na izraelské vlajce?“ upřesnil Volod'a.

„Ano,“ odpověděl Sensei. „V podstatě se jedná o velmi starý symbol. Hexagram jako zvláštní symbol znali nejen na Středním a Blízkém východě (kde byla poměrně rozšířena jako symbol kultu bohyně Astarté), ale také ve staré Indii. Svěho času zmíněný znak uzurpovali těmto národům židovští kněží. Následně byl využíván v židovských společenstvích jako zobrazení na pečetích, na vlajce (na tak zvané Davidově vlajce, kterou tvoří červené plátno se zobrazením šestcípé hvězdy).

Třináctka je symbolická, je to označení nejvyššího kruhu moci. Jenže kdo a s jakými záměry tuto moc využívá, to už je jiná věc. Archóntové přisuzují znakům a symbolům obrovský význam proto, že si takto označují svá území – či je to území, komu patří a kdo za tím vším stojí.“

* * *

„...Pokud jde o finanční situaci USA... Můžeme říci, že se historie opakuje. Roku 1790 Svobodní zednáři dosadili na post ministra financí Alexandra Hamiltona, který byl během války ‚za nezávislost‘ tajemníkem George Washingtona. Právě on založil První národní Banku Spojených států, první centrální banku v Americe, která byla pod Rothschildovou kontrolou a

jejíž struktura přesně kopírovala soukromou Anglickou banku, o které jste již slyšeli. Přičemž Svobodní zednáři, kteří soustředili hlavní jmění do svých rukou, čas od času schválně destabilizovali ekonomiku USA. Ptáte se proč? Jednak proto, aby byla prodloužena smlouva mezi touto bankou a státem a jednak proto, aby se americký národ dostal do dluhové závislosti na bankovních úvěrech.

Tady máte jednoduchý příklad. Ještě v roce 1811 stále stejný Rothschild využil svého vlivu v britském parlamentu a prosadil, aby Británie znovu uplatnila své nároky na území v Americe. To mělo za následek válku, ke které došlo v letech 1812–1814. Následně se lid USA dostal do značné dluhové závislosti. Od koho si vláda půjčovala? Od bankéřů Centrální Banky. A skládanka je celá. Mimochodem, právě tato banka se roku 1913 stala Federální rezervní bankou a dnes je Centrální bankou Ameriky. Jenže její skuteční vlastníci zůstávají stále stejní!

Nebo jiný příklad. V letech 1861–1865 vyprovokovali Svobodní zednáři v USA občanskou válku, aby zchladili horké hlavy lidí, kteří nebyli spokojeni s vládou. Země se rozdělila na Sever a Jih. Rothschildova londýnská banka financovala Sever a Rothschildova pařížská banka zase Jih. Rothschildové, kteří zásobovali obě strany zbraněmi a prostředky, na tom vydělali obrovské jmění.

Je to stejné, jako když hrajete šachy sami se sebou. Ať vyhraje kterákoli strana, černé nebo bílé figurky, hráč vyhrává vždy. Prohrál pouze americký národ, a to jak Sever, tak i Jih.

No, takže války a revoluce se nestávají jen tak. Přinášejí zisk právě tomu, kdo je vyprovokoval. Válka je neštěstí pro obyčejné lidi. Pro Archónty a jejich patolízalské finančníky je to velmi výhodný obchod. Jedni si rozšiřují sféru vlivu a druzí zvyšují své jmění. Trpí obyčejní lidé.“

„To jo, štvát nás proti sobě, to jim jde,“ zamyšleně pronesl Nikolaj Andrejevič. „To je jen další důkaz naší lidské slabosti...“

„...a hlouposti,“ dodal Žeňa.

Viktor s odsouzením pokýval hlavou:

„Tak velký stát, dalo by se říci celý kontinent, a tak s nimi vyběhli?!“

„Velkým se tento stát stal mnohem později,“ poznamenal Sensei, „a také prostřednictvím podvodu, aféry a drzého obsazení cizích území. Vždyť v počátcích tvořilo ‚nezávislý stát‘ 13 bývalých britských kolonií, které se rozkládaly na území východního pobřeží Severní Ameriky. Později, cíleně a za použití různých postupů, které nevyklučovaly ani války, ani podplácení, ani vydírání, zhruba každé desetiletí po dobu sta let docházelo k rozšiřování těchto území do současné velikosti.“

Kupříkladu jak získali bývalou francouzskou kolonii Louisianu, jejíž území se prostíralo od New Orleansu až ke kanadským hranicím. Mimochodem, v polovině 18. století patřily nejrozsáhlejší kolonie na území Severní Ameriky právě Francii. A to posloužilo jako jedna z hlavních příčin značného oslabení tohoto státu v důsledku mohutné ekonomické krize, kterou ve Francii vyprovokovali Svobodní zednáři (výsledek ‚pomoci‘ USA ze strany francouzské vlády v jejich ‚válce za nezávislost‘, ‚pomoci‘, která zase mnohonásobně zvýšila státní dluh Francie) a jako její následek – tak zvanou Velkou francouzskou revoluci.“

„Takže ve skutečnosti to nebylo projevem vůle francouzského národa?“ podivil se Viktor. „Bylo to předem promyšlené? Na právnické fakultě nám vyprávěli o svržení monarchie, o povstání, o vládě lidu.“

„Bylo to jen další divadlo Archóntů,“ těžce vzdychl Sensei. „Jakmile byl George Washington jmenován prvním prezidentem státu, nově vytvořeného Svobodnými zednáři, tak ihned, prakticky několik dnů na to, začali Archóntové aktivně realizovat druhou fázi programu na rozšíření hranic USA. Aby byl oslaben vliv Francie v jejích amerických koloniích, o které se Archóntové zajímali, byla ve Francii zorganizována revoluce. A zase, kdo zorganizoval Velkou

francouzskou revoluci? Svobodní zednáři se svými pomocníky z řad masonů, s takovými ‚ideology‘ a ‚činiteli‘ jako byly Voltér, Diderot, Rousseau, Robespierre, Marat a jiní... Přičemž si všimněte, že inaugurace prvního prezidenta USA George Washingtona probíhala 30. dubna 1789 v New Yorku, který byl v té době hlavním městem USA. „30. dubna?“ podivil se Nikolaj Andrejevič. „O svátku Valpuržiny noci?“ „Přesně tak,“ potvrdil s úsměvem Sensei. „Toto datum nebylo vybráno náhodou...“

Masonské působení Goetha

„...I on byl jedním z ‚pracantů‘ Svobodných zednářů. Mimochodem, v roce 1749 se narodil Johann Wolfgang v zámožné rodině královského radního (povoláním právníka, doktora práva) a dcery vyššího frankfurtského hodnostáře – úctyhodného manželského páru ve Frankfurtu nad Mohanem. Chlapec se pilně učil jazyky, mimo jiné také starou hebrejštinu. A se Svobodnými zednáři měl velmi těsné spojení. Ne náhodou byl román Utrpení mladého Werthera, který mladého Goethe tolik proslavil, vydán ve značném počtu kusů a aktivně šířen nejen v Německu, ale i za hranicemi státu. A ne náhodou tento román ovlivnil pohled mladých lidí na svět, docházelo pak ke skutečné epidemii sebevražd, údajně napodobujících hrdinu tohoto románu. A určitě nebylo náhodné také uplatnění Goethe v politice a povýšení jeho tvorby na úroveň světových bestsellerů.“

Francouzská revoluce

„...30. dubna roku 1789 proběhla inaugurace prvního prezidenta USA. Již 5. května 1789 propukly bouřlivé události Francouzské revoluce. **Vše se událo podle starého schématu Archontů**, podle stejného, které bylo uplatněno při založení Římského impéria, zničení ‚staré dobré‘ Anglie, vytvoření USA a také v jiných zemích. **Nejdříve probíhala revoluce, teprve pak byla vytvořena republika, následně byla zavedena vojenská diktatura a konečně se do čela státu postavila loutka, která byla nucena podřizovat se finanční aristokracii, kontrolované Archonty**. Stejně to bylo i ve Francii. Pod pláštíkem krásných hesel byli lidé štváni proti sobě navzájem. Bylo prolito mnoho krve a následně se do čela vlády stejně dostali lidé, kteří vyhovovali Archontům. V roce 1792 byla ustavena republika. Po státním převratu roku 1799 byla nastolena Napoleonova diktatura. A již v roce 1803, mimochodem také 30. dubna, pověřenec USA, zahájil jednání s Napoleonem o odkoupení Louisiany. V té době Svobodní zednáři zorganizovali několik povstání ve francouzských koloniích. Ba co více, na těchto územích byla zahájena agresivní politika osídlování bohaté a úrodné země Američany. No, a Napoleon obdržel návrh, jak popisují tuto událost moderní historikové,“ pousmál se Sensei, „návrh, který jednoduše nemohl odmítnout – buď prodá tato území za nabízenou symbolickou cenu, nebo o ně stejně přijde a nedostane nic náhradou.“

* * *

„...Napoleon byl figurkou, kterou lidé Archontů postavili do čela vlády. Právě v době, kdy vznikl problém s koloniemi, byl Napoleon aktivně připravován na války v Evropě. Tento člověk moc dobře chápal, že nemá na výběr. Proto udělal to, co po něm požadovali. Bez zbytečných průtahů prodal Louisianu a za tuto ‚poslušnost‘ byl Archonty odměněn v roce 1804 imperátorským titulem.“

„Takže války s Napoleonem také nejsou náhoda?“ zeptal se Viktor.
„Samozřejmě. Mimochodem, války s Napoleonem, zákon USA o embargu, válka v Británii v roce 1812 – to vše podporovalo velmi intenzivní rozvoj průmyslu v USA.“
„No jo, měli to všechno spočítané,“ pousmál se hořce Nikolaj Andrejevič.
„No, a víte, jak USA získalo španělskou kolonii Floridu? Použili stejnou taktiku. Zorganizovali v koloniích revoluci a začali drze osídlovat tato území svými kolonisty. A pak, po divadélku pro veřejnost, předložili španělské vládě stejný návrh, jaký obdržel předtím Napoleon. Zaplatili symbolickou cenu, a to jen kvůli ‚uspokojení nároků některých velkých španělských majitelů půdy‘, kteří byli ve skutečnosti figurkami Archóntů, a připojili tato území k USA. Stejná taktika byla používána i vůči ostatním zemím, které se později staly státy USA. O Mexiku ani nemluvě. Jednoduše rozpoutali s touto zemí válku a bez skrupulí si ‚ukousli‘ půlku jejího obrovského bývalého území. A pak, aby celému světu předvedli, jak jsou ‚demokratičtí‘, ‚zaplatili‘ za tato teritoria naprosto směšnou cenu.“

Přípravy na první světovou válku

„...Když Archóntové dokončili svůj plán na rozšíření státních hranic, začali stejně barbarským způsobem pracovat na umělém vzestupu americké ekonomiky na úroveň světového lídra a také upevnění této země na pozici nejdůležitějšího státu na světě. Archóntové vyprovokovali první světovou válku, aby tak značně oslabili své silné evropské konkurenty, a to včetně Ruska, jehož ekonomika se v té době začala velmi intenzivně rozvíjet (a mimochodem, jehož armáda byla tehdy největší na světě), a Německa, které překonalo dokonce Anglii v oblasti průmyslu i vojenství. Neboli v době, kdy se Archóntové zabývali vytvářením USA, v důsledku čehož se situace v Evropě v podstatě vymkla jejich kontrole, zorganizovali nové ‚rozdělení světa‘, s novým rozložením sfér vlivu, kolonií, kapitálových investic, zdrojů surovin a odbytišť. Vše bylo předem promyšleno a pečlivě naplánováno do posledního detailu. Přípravami na první světovou válku se zabýval tak zvaný Výbor 300.“

Výbor 300 a jiné organizace Archóntů

„Je to jedna z organizací, které dnes tvoří pyramidu hierarchie Archóntů. Myslím, že pro lepší pochopení souvislostí vám povím pár slov o struktuře dnešní pyramidy Archóntů. Takže, pod kontrolou Ahrimana (kterého ve velice úzkém kruhu nazývají ‚Vševědoucím okem‘ a v širších kruzích je vnímán o něco víc abstraktně, jako ‚vůdčí duch‘, ‚oko Luciferovo‘) je soustředěno dvanáct Archóntů. Tento uzavřený ‚kruh kněží‘ tvoří společně Radu 13, ve které má šest členů také moc kněžských soudců pod vedením Ahrimana. V podstatě právě toto je hlavním útočištěm Archóntů. Dál se pod kontrolou Archóntů nachází Rada 33, v níž jsou zastoupeni nejvyšší hodnostáři Svobodných zednářů, kteří mají značný vliv na světovou politiku, ekonomiku a církev. Tito Svobodní zednáři zároveň s tím tvoří elitu Výboru 300.“

Chtěl bych poznamenat, že nejdříve byl tento výbor, který v roce 1729 založila organizace známá jako Britská východoindická obchodní společnost, vytvořen za účelem zajištění různých obchodních případů a také pro podporu obchodu s opiem a provádění bankovních operací v mezinárodních bankách. Tento spolek byl původně ovládnut Britskou korunou. Situace se ovšem radikálně změnila poté, co se výbor dostal do područí Svobodných zednářů. V dnešní době

Výbor 300 sdružuje více než tři stovky členů, včetně nejlivnějších zástupců Západních zemí. Zahrnuje také zásadní část světového bankovního systému.

Dále následuje výčet mnoha jiných tajných organizací, které se navzájem překrývají jako slupky cibule. V podstatě se tyto ‚slupky‘ oddělují od určitého spolku lidí, kteří vytváří hned několik dalších různých poboček spolku a sami jsou členy těchto poboček. Pro Archónty je to výhodné proto, že jedna a táž vlivná osoba nejenže ovládá velkou mezinárodní korporaci nebo zastává vlivnou funkci na mezinárodní úrovni, ale je také členem hned několika tajných spolků, kde zajišťuje neveřejnou kontrolu jejich členů a současně funguje jako spojovací článek mezi ostatními částmi tohoto uceleného systému.

Například Kulatý stůl, jedna z organizací kontrolovaných Archónty, vytvořila dceřinou napůl tajnou organizaci, Radu pro zahraniční vztahy (CFR), která je dnes jednou z nejlivnějších organizací ve Spojených státech. Členy CFR byli prakticky všichni američtí prezidenti ještě před tím, než byli zvoleni do této funkce. Mimochodem, právě pod CFR spadá vedení Světové banky. Vnitřním kruhem CFR je řád Lebky a kostí, kam zase patří vnitřní kruh Jason Society, který je součástí řádu Hledání. Mimochodem právě z těchto lidí jsou vybíráni výkonní členové Rady pro zahraniční vztahy a Trilaterální komise. Členové těchto řádů skládají určitou přísahu, která je zbavuje jakýchkoli závazků vůči komukoli a čemukoli, například vůči národům, vládám, právním zákonům kterékoli země apod. Mají za to, že tato přísaha neutralizuje jakoukoli jinou přísahu, kterou by složil člen řádu v průběhu své činnosti. Jinými slovy věrnost a oddanost jsou uplatňovány pouze ve vztahu ke vlastnímu řádu.

A to se už ani nezmiňuji o takové americkoevropské organizaci jako jsou Bilderbergers (vytvoření bývalým příslušníkem SS, který sloužil na I. G. Farben, byl členem Výboru 300 a nyní je v dějinách zapsán pod jménem princ Bernhard Nizozemský – ‚Prince Bernhard of the Netherlands‘), jejíž členové tvoří seskupení nejlivnějších finančníků, průmyslníků, vůdčích osobností různých států a vědců. Bildenbergské komise, které mají své centrály ve Švýcarsku, sestávají z členů různých tajných spolků Svobodných zednářů, jakými jsou například Freemasoni, Vatikán, Černá šlechta (The Black Nobility). No, a tak dále, a tak podobně.“

„Chcete říct, že NATO je také podřízeno těmto ahrimanovým strukturám?“ zeptal se Andrej.

„Jasně, jsou to první přísluhovači.“

„A co OSN?“ zatvářila se nedůvěřivě Ta'ána.

„Ano,“ kývl Sensei.

„Ne, s NATO bych to ještě pochopila – je to vojenská organizace. Ale OSN?“ pokrčila dívka rameny. „Ve škole nám říkali, že tato organizace byla vytvořena za účelem rozvoje mezinárodních vztahů, pro podporu a upevnění míru a pro zajištění bezpečnosti ve světě...“

„Není divu, že jsou informace ohledně OSN předkládány právě v této podobě. Vždyť my jsme pro Archónty pouhou ‚veřejností‘, jejíž příslušné ‚názory‘ je třeba formovat již od dětství. Kolik historiků mají Archóntové? A všichni píšou ‚dějiny‘. I když, pokud budete hledat pečlivě, je možné, že najdete to, co hledáte. A co se týče Organizace spojených národů, budu vám vyprávět o jejím vzniku. Ale až někdy později, abyste v kontextu všeho ostatního pochopili, k čemu Archóntové potřebují takovéto struktury.“

První světová válka

„Takže, přípravou ‚podmínek‘ pro první světovou válku se zabýval Výbor 300. Vytvářel celou řadu organizací, které prováděly všestranné průzkumy a analýzy akčních plánů, které by mohly vést ke kýženému výsledku. Dále také, což byl druhotný úkol, psychologické zpracování obyvatelstva metodou takzvaného ‚sociálního klimatizování‘, aby došlo ke změně veřejného mínění v různých zemích ve prospěch války a aby lidé vnímali informace, které jim byly

předkládány hromadnými sdělovacími prostředky bez uplatnění jakéhokoli racionálního nebo kritického přístupu.

Po dokončení důkladné ‚kalkulace‘, podepsání nezbytných úmluv, neboli když bylo vše připraveno, zcela jednoduše využili triviální konflikt mezi Rakouskem-Uherskem a Srbskem. Ten se týkal atentátu na rakouského následníka trůnu, arcivévodu Františka Ferdinanda, a na jeho manželku Žofii, který spáchali v Sarajevu srbští vrazi z okultního spolku Černá ruka. Rakousko-Uhersko pod nátlakem Svobodných zednářů předložilo Srbsku předem nesplnitelné ultimátum. A přesto, že Srbsko bylo ochotno splnit řadu požadavků, rakousko-uherská ‚muži u moci‘ mu stejně vyhlásili válku. A už to jelo! Německo vyhlásilo válku Rusku, pak Francii. Velká Británie vyhlásila válku Německu. V závislosti na tom, který stát byl či spojenec, si navzájem pomáhali a účastnili se války na příslušných stranách. Jenže právě podepsání těchto spojeneckých dohod kdysi iniciovali prostřednictvím svých poskoků ti, kteří se bezprostředně podíleli na vypracování válečných plánů.

Do této války bylo vtaženo třicet osm zemí a v převážné většině z nich trpěli obyvatelé, krachovala ekonomika. V podstatě došlo k rozpadu tří imperií – ruské, německé a rakousko-uherské. Přičemž z pozůstatků těchto imperií byla vytvořena stále stejná a již poněkud omšelá forma vlády – ‚republika‘ – kterou Archóntové používají v období mocenských změn už od dob starověkého Říma. Latinský výraz ‚res publica‘ znamená v doslovném překladu ‚věc veřejná‘. I když při pohledu na skutečné dějiny by se to správně mělo nazývat ‚věci Archóntů‘. O republice se hlasitě vykřikuje, že je to forma vlády, kdy je hlava státu volena lidem. Ve skutečnosti je tento představitel volen určitým kolegiem lidí, kteří bohužel nezřídka zastupují zájmy Archóntů. A já se ani nedivím, že v současnosti většinu moderních států tvoří republiky.“

Strach Archóntů ze Slovanů

„Ježkovy oči! Vždyť my jsme také Svaz sovětských socialistických republik,“ plácl se do čela Žeňa, kterému najednou svitlo. A hned prohlásil: „Jenže já jsem stejně vlastenec! Mám rád SSSR! I když nijaké, ale je to naše, vlastní!“

„Taky mám rád svou vlast,“ s těžkým povzdechem pronesl Sensei. „Jenže na lásku ke své zemi se lidé nikdo neptá, když některé destruktivní osobnosti na pokyn Archóntů činí v jeho zemi svou zvlášť a drze vnucují ideologii Archóntů. **I když co se týče slovanských zemí, at' už je nazýváš jakkoli, Slované vždy zůstávají Slovany. Je to věčný trn v oku Archóntů. Slovanský národ je pro zvrácenou logiku Archóntů příliš nepředvídatelný...** Vezměme si například ruské impérium. Dokud si Rusko jen pomalinku prosekávalo ‚okno do Evropy‘, tak to málokoho zajímalo. Ale když díky významnému vzestupu ekonomiky pohostinně otevřelo světu své dveře, Archóntové najednou zpanikařili. Nejen, že zástupci Archóntů byli fakticky odříznuti od řízení státu, ve značné míře díky Pjotrovi Arkaděvičovi Stolypinovi, ale Rusko také začalo upevňovat svůj vliv na mezinárodní úrovni, což bylo pro impérium Archóntů vážnou hrozbou. A o peníze ani tak nešlo. **Slovanská mentalita představuje to, čeho se nejvíce bojí. Vždyť to není legrace, co když se slovanskou štědrostí nakazí jiné národy, co když se skutečně probudí jejich duše, ukolébané sladkými povídkami a sliby Archóntů? Základy celého světa Archóntů tvoří sobeckost a materiální podstata. Prostřednictvím peněz ovládají celý svět. Tudiž by došlo k rozpadu impéria Ego, jež bylo vytvořeno Archónty a v němž jsou pro člověka hlavním bohem peníze! A to by znamenalo, že by také došlo k rozpadu jejich osobní nadvlády nad těmi zeměmi a národy, které se vrátí ke svým duchovním kořenům nikoli teoreticky, ale skutečně.** Takže dojde k opakování stejného příběhu, jako v případě Imhotepa, jen v rozsahu větším než jeden stát? Pro Archónty je takový stav věcí horší než smrt!

A tak, aby nepřipustili tuto katastrofu z jejich pohledu globální, tak se vážně pustili do zničení ruského impéria. Nejen, že vtáhli zemi do války, ale také financovali uměle vytvořenou krizi a rozpoutali občanskou válku. Právě oni financovali únorovou ruskou buržoazní revoluci a předali moc do rukou takzvané prozatímní vlády, v níž všech jedenáct ministrů byli masoni. A to už ani nemluvím o tom, kdo se postavil do čela kabinetu, o Alexandru Fjodoroviči Kerenském, vlastním jménem Áron Kirbis, který byl synem židovky, masonem 32 stupně zasvěcení s masonským židovským titulem ‚rytíře Kadoš‘. Tento demagog poté, co byl prosazen do nejvyšších vládních kruhů, v podstatě během půl roku zničil ruskou armádu, státní vládu, soud a policii, způsobil rozpad ekonomiky a znehodnocení ruské měny. Lepší výsledek, než byl rozpad velkého impéria za tak krátkou dobu, si Archóntové nemohli ani přát.“

Rozpad Německého císařství a Rakouska-Uherska

„No, a co provedli s takovými velmocemi, jakými byly Německo a Rakousko-Uhersko? Lidé Archóntů ještě před válkou ‚omotali‘ vlády těchto států svými vlivnými ‚rádci‘, utvořili určitou skupinu ‚svých‘ lidí, která se později stala jádrem německo-rakouského vojenského bloku. S jejich pomocí rozpoutali globální válku a až neuvěřitelně vyčerpali tyto státy. Rakousko-Uhersko se jejich zásluhou zcela rozpadlo a na jeho území byly vytvořeny drobné a slabé státy. S Německem byla roku 1919 uzavřena předem nesplnitelná zotročující smlouva, nazývaná Versailleská mírová smlouva, která by, pokud by byla přesně dodržována, způsobilá úplný krach Německa jako státu, nebo v opačném případě by měla za následek novou světovou válku, s čímž také Archóntové počítali. Mezi tím lidé Archóntů technicky zametli v Německu všechny stopy své činnosti prostřednictvím listopadové revoluce, ke které v tomto státě došlo v roce 1918. Lidu byla vnuknuta představa, že tato revoluce svrhla monarchii a dala vzniknout tak zvané Výmarské republice, ve které, všimněte si, se během 14 let její existence 21krát změnil kabinet ministrů. Mimochodem, jako základ pro výmarskou ústavu byly použity vzory z ústavy americké.“

Následky první světové války pro Evropu a USA

„A to raději pomlčím o **ostré ekonomické krizi, která vznikla následkem první světové války**. Tato jatka, která Evropě vnutili Archóntové, měla za následek přímo astronomický nárůst státního dluhu téměř u všech zúčastněných zemí. Dokonce i Anglie se zadlužila. Odkud ale v tom případě pocházely úvěry na obnovu zničené ekonomiky a na splácení zahraničního státního dluhu u mezinárodních bankéřů? No přece právě od těchto mezinárodních bankéřů, kteří v podstatě iniciovali celé toto ‚válečné divadlo‘, zvětšovali své ‚úvěrové pasti‘ a prostřednictvím daní loutkových vlád odírali až na kůži obyvatelstvo těchto zemí.

Který stát měl jednoznačný prospěch z této války? USA. Během první světové války ekonomika tohoto státu rostla šíleným tempem díky válečným objednávkám zemí Antanty. Američtí ‚žraloci v moři obchodu‘, které měli pod kontrolou Archónti, využili toho, že v Evropě zuřila válka a přední evropské společnosti byly nuceny částečně omezit svou činnost. Díky tomu začali zabírat nové trhy téměř ve všech důležitých regiorech zeměkoule. Přirozeně, že si přivlastnili také pořádný kus válečných ‚trofejí‘. Právě během této války se Spojené státy z dlužníka staly významným světovým věřitelem a samotný New York se dostal na pozici hlavního věřitele kapitalistického světa.“

„Aha, tak takhle to zkombinovali, pokýval hlavou Volod’a.“ „To je až potupné, malá hrstka manipulátorů v porovnání s celým lidstvem a přivedla do záhuby tolik lidí.“

Vytvoření Ligy národů

Sensei s ním souhlasil a pokračoval:

„Takže, právě po této válce lidé Archontů vytvořili tak zvanou Ligu národů, na jejichž základech bylo později vytvořeno OSN...“

Nikolaj Anderejevič s údivem pohlédl na Senseie.

„Jenže to by pak znamenalo, že Liga národů byla založena hned po první světové válce...“

„Přesně tak,“ předešel jeho úvahy Sensei. „Byla vytvářena jako nedílná součást následujících událostí. Dva roky před oficiálním datem založení této organizace byly její hlavní teze již předneseny na setkání Svobodných zednářů v Paříži. Vytvoření Ligy národů bylo předkládáno světové veřejnosti jako nezbytné mezinárodní spojení států za účelem zajištění míru a bezpečí. Ve skutečnosti bylo pod záštitou této organizace stvrzeno uspořádání světa, které zcela vyhovovalo zájmům Archontů. V počátcích Liga národů sdružovala 32 států (jejichž značná část byla jednoduše donucena do Ligy vstoupit), které podepsaly *Versailleskou* mírovou smlouvu. A také 13 pozvaných neutrálních států. Hlavní sídlo této organizace se nacházelo ve Švýcarsku, v Ženevě. Mimochodem, Švýcarsko si Archontové uzpůsobili pro sebe jako jedno ze svých doupat pro uchování kapitálu a to tak, že jej prohlásili za zemi s ‚neomezenou neutralitou‘. Během dvou světových válek, kdy se Švýcarsko v důsledku své polohy v centru Evropy fakticky nacházelo v samotném pekle válečných akcí, nespada ani jediná bomba na jeho území. Právě ve Švýcarsku se už ve třicátých letech usídlili rezidenti zvláštních služeb téměř všech států, jenž se připravovaly na novou válku chystanou Archonty.

V souladu se stanovami Ligy národů měly být veškeré mezinárodní konflikty vyřešeny mírovou cestou prostřednictvím arbitráže rady Ligy národů. A na toho, kdo naruší tento mír, se vztahovaly sankce. Jenže to vše bylo jen na oko, jen zdání, aby Archontové mohli kontrolovat situaci a realizovat své plány. Koncem třicátých let, kdy Svobodní zednáři vytvořili pro Archonty novou ‚šachovou figurku‘ na světové politické šachovnici zvanou Adolf Hitler se Německo začalo aktivně připravovat na novou válku a bezohledně porušovalo všechny úmluvy. Vedoucí činitelé Ligy národů se tvářili, že nic nevidí, a zcela otevřeně zaujali pasivní a nečinný postoj. Tato ‚mírumilovná‘ organizace nehnula ani prstem, aby předešla druhé světové válce. Přičemž o tom, že se tato válka připravuje, věděly prakticky všechny státy v Evropě.“

„Copak i druhou světovou válku naplánovali Archontové?“ podivil se Slávek.

„Ano. Jenže tentokrát ji udělali mnohem rozsáhlejší, aby si zajistili rozšíření svého vlivu a zvýšení zisků. Tentokrát vtáhli do války sedmdesát dva států a válečné akce byly naplánovány tak, aby zasáhly území čtyřiceti států, což znamenalo nevyhnutelnou poválečnou závislost těchto států na mezinárodních věřitelích, v jejichž čele stáli zástupci Archontů...“

Hitlerova historie

V rozhovoru vznikla malá odmlka, po níž se Volod'a se zájmem zeptal Senseie:

„Cos nám to říkal o Hitlerovi? ‚Vymodelovali‘ ho Svobodní zednáři?“

„Ano.“

„Tak tohle slyším poprvé. Odjakživa jsem si myslel, že se dostal k moci jednoduše jako charismatický politik se svou skupinou.“

„Já také,“ souhlasil s ním Viktor. „No, a jak to bylo ve skutečnosti?“

„Ale... to je dlouhá historie,“ neochotně poznamenal Sensei.

„Sensei, vyprávěj nám o tom,“ požádal s úsměvem Volod'a a vyjádřil tak názor všech. „Vím přesně, že to, co nám povíš, v žádné knize nenajdeme.“

„No, kdybyste se moc snažili, tak byste našli. Všechno jde, když se chce a hlava je na svém místě,“ řekl Sensei napůl žertem, ale nakonec se poddal přemlouvání chlapců a pověděl toto: „Hitler nebyl vždy Hitlerem. Narodil se jako všichni, se svědomím jako ‚nepopsaný list‘. Byl osobností s velkým vnitřním nadáním, který dokonce snil o tom, že se stane knězem. Vlastně, chtěl bych poznamenat, že se velmi mnoho lidí rodí s velkým nadáním. Jenže později je pohltí kolotoč nicotných starostí a zpravidla se plně nerozvinou... Takže v určitém okamžiku svého života Adolf učinil volbu ve prospěch ideologie Archontů a prohrál na plné čáře v boji se svojí materiální podstatou. A to mohl využít svou vnitřní sílu pro dobrou věc a stát se skutečně svatým člověkem duchovního světa.“

„Hitler a svatý?!“ podivil se Andrej. „Tak to mi tedy hlava nebere, takovou věc.“

„Tvůj názor je pouze ovlivněn následky jeho volby,“ poznamenal Sensei a pokračoval. „Co se týče Hitlerových rodičů, chtěl bych jen poznamenat, že jeho otec, který se jmenoval Alois, původně nosil příjmení své matky, Schicklgruber. Jenže proto, že byl později vychováván v rodině svého strýce Johanna Hiedlera, tak si změnil jméno na Hitler. Po čase si Alois našel místo rakouského celního úředníka. Jeho poslední manželka Klára Pözllová byla o 23 let mladší než manžel. Jejich rodiny byly v blízkém příbuzenském svazku. Adolf se narodil v roce 1889 v malém rakouském městečku Braunau, na pomezí Rakouska a Německa. Jeho bratři a sestry zemřeli v raném dětství. Dospělosti se dožil pouze on a jeho mladší sestra Paula. V rodině vládl despotický otec, který hodně pil a často bil děti, což se přirozeně odrazilo na jejich psychice.“

„Ano,“ pokýval hlavou Nikolaj Andrejevič, „lidé si často ani neuvědomují jaké strašlivé následky pro budoucnost může mít jejich nerozumné a sobecké chování v rodině.“

Sensei s ním souhlasil s pokračoval:

„Proto chlapec vyrůstal zamlklý a stranil se lidí. Byly pro něho typické prudké výkyvy nálad, od silného rozrušení až k hluboké depresi. Když bylo chlapci osm let jeho matka, která byla hluboce věřící katoličkou, poslala mladinkého Adolfa do rakouského města Lambachu, do farní školy kláštera benediktinů a doufala, že se stane knězem. Jenže tento klášter nebyl tak úplně obyčejný. A ne náhodou byla budova tohoto kláštera ozdobena svastikou, stejně tak jako oltář a vstupní brána. Zlatá svastika byla také v erbu představeného, jímž byl Theodor Hagen. Pod pláštěm tohoto katolického kláštera se ukrýval celý tajný řád, který v podstatě praktikoval pod rouškou esoterických znalostí Východu okultní praktiky Svobodných zednářů a využíval jejich obřady síly.“

Rok po příjezdu Adolfa Hitlera umírá Theodor Hagen, představený kláštera. Po smrti představeného přijel do kláštera cisterciácký mnich Josef Lanz a předložil vedení kláštera ‚pověřovací listiny‘ ze samotného Vatikánu. Byly mu bez jakýchkoli výhrad odevzdány některé zvláště tajné materiály z klášterní knihovny. Tyto materiály zahrnovaly celou řadu starých manuskriptů, jež Hagen ve své době přivezl z Blízkého východu na pokyn představených svého řádu.

Josef Lanz byl po prostudování těchto manuskriptů ohromen nejen tím, jaké informace odhalil, ale také praktickými znalostmi v oblasti okultních technik, které probouzely určité síly a poskytovaly určité možnosti. Jenže pro jejich uplatnění bylo potřeba mít svůj vlastní vnitřní kruh. A s tímto problémem mu pomohli. Mezi Lanzovými ‚vyvolenými‘ se ocitl také mladý Adolf, který s dětskou naivitou a důvěřivostí obdivoval pompéznost církevních svátků a mystickou tajemnost obřadů, které byly v klášteře prováděny. Takže nejenom zpíval písničky v dětském sboru a ministroval během mše...

Chlapec se měnil před očima. Došlo u něho k spontánnímu otevření síly. Toho si nemohla nevšimnout Adolfova matka. A proto, že Adolf svou matku miloval, pověděl jí to, o čem se na

žádost svých představených zapřísahal nikdy s nikým nemluvit. Matka se zděsila, když uslyšela co ve skutečnosti ‚učí‘ jejího milovaného syna. Když zjistila, co se v klášteře děje, nejenže odtud syna odvezla, ale dokonce se celá jejich rodina na popud otce, který se také velmi bál odhalení, přestěhovala jinam. I když později v oficiální verzi bude uvedeno, že chlapec byl vyloučen z klášterní školy za to, že byl přistižen, jak kouřil v klášterní zahradě... Jenže přes veškeré snahy rodičů bylo už pozdě. Protože spontánní probouzení této síly nemělo na chlapce jen pozitivní vliv (začal se lépe učit, zejména pokud ho učební předmět zajímal, projevovaly se u něj zřejmé kvality vůdce), ale vyvolalo také negativní projevy, v jejichž důsledku jeho rodiče také předčasně opustili tento svět.“

„Takže to vše se dělo na úrovni jeho podvědomí?“ zajímal se Nikolaj Andrejevič.

„Přesně tak. Později se Hitler, už jako mladík, sám spojil s těmito lidmi, v podstatě kvůli nim nechal školy a fakticky zůstal s nedokončeným vzděláním. Je třeba poznamenat, že počínaje tím rokem, kdy Adolfova rodina urychleně opustila své bydliště, došlo k mnoha událostem, které měly za následek jiné události. Josef Lanz odešel z kláštera a změnil si jméno na Lanz von Liebenfels. Za podpory určitých zainteresovaných osob z řad Svobodných zednářů, jejichž nitky vedou mimo jiné také do Vatikánu, vytvořil v roce 1900 tajné společenství řád Nového chrámu (neboli Nový řád templářů) a jeho sídlo umístil ve Vídni. Následně založil známý časopis Ostara, pojmenovaný na počest germánské bohyně jarního světla měsíce května. Napsal několik knih. Ve svých knihách se Lanz zabíral především tématy hyperboreí, Agarty, Šambaly, Asgardí, legendárního sídelního města Thule.

Řád Nového chrámu se stal jedním ze středisek okultního proudu, nazývaného ‚Vihinei‘, což v překladu ze staré němčiny znamená ‚zasvěcení‘. Avšak v té době vzkvétalo nejen toto společenství. Ze stejných sponzorských kořenů Svobodných zednářů vyrostlo také mnoho jiných řádů a tajných společenství. Například Řád Guido von Lista, rakouského básníka a okultisty, zakladatele školy magie run, patřil ke stejnému proudu ‚Vihinei‘. Guido von List vypracoval celou doktrínu Armanismus, která dle jeho názoru představovala esoterickou část starogermánského náboženství a jejich tajných znalostí. Byly to svérázné závěry člověka, kterého ve své době značně ovlivnily publikace o indickém okultismu, práce Heleny Blavatské, Friedricha Nietzsche a samozřejmě také stará mytologie germánských národů.

Tak či onak, pro Svobodné zednáře bylo výhodné šířit mezi obyvatelstvem tyto nacionalistické nálady. Snažili se zakládat podobné organizace v různých městech. V Mnichově se v roce 1918 objevila ještě jedna pobočka jejich lóže, společenství Thule, pod vedením barona Rudolfa von Sebottendorfa, jejíž cíle zněly pro všechny poměrně neškodně – zkoumání starogermánské kultury.“

Protože se Sensei na chvíli odmlčel, Viktor promluvil:

„Nějak pořád nemůžu pochopit, že by se Vatikán zajímal o Šambalu.“

„Svobodní zednáři se vždy tajně pídili po jakýchkoli informacích, souvisejících se Šambalou,“ odpovéděl Sensei.

„Tedy, to bych neřekl, že v těch letech došlo k tak prudkému vzestupu podobných společenství,“ poznamenal Nikolaj Andrejevič.

„Ale vůbec ne, doktore, zájem o podobné znalosti a pokusy o vytvoření různých společenství podobného rázu nikdy neustávaly. Je toho poměrně dost i dnes. Prostě jen pro mnohé lidi v souvislosti s válkou došlo k vypíchnutí malého časového úseku, který se týkalo tohoto tématu, ze značného objemu informací. Vlastní téma Šambaly bylo aktuální vždy... Ano, ale zpět k Hitlerovi. Adolf byl také zaujat těmito okultními směry a četl podobnou literaturu. A ne náhodou si zvolil pro realizaci svých mladických plánů město Vídeň. Nešlo ani tak o Vídeňskou akademii umění, kam se snažil dostat, jako spíše o tajné společenství jeho ‚starých známých‘, které již v té

době přesídlilo do Vídně a které ochotně navštěvoval, i když zrovna shodou okolností vedl v tomto městě nuzný a polohladový život.“

„To jsou mi věci! Co ho tam tak lákalo?“ podivil se Stas.

„No, tak především praktiky.“

Žeňa se s úsměvem pohoršil:

„Copak ti ‚staří známí‘ ho nemohli ‚nakrmit, ohřát, sebrat‘?“

„U nich to bylo zavedeno tak, že si každý řešil své problémy sám,“ poznamenal k tomu Sensei.

„Ideologie, které tam byly propagovány, souvisely nejen s mystikou, s prioritami nacionálního okultizmu, hledáním Šambaly, Grálu, ale také do značné míry s tématy, zaobírajícími se nejvyššími židovskými kněžskými, kteří se snaží prostřednictvím jimi kontrolovaných marxistů uchvátit vládu nad světem. A toto téma bylo usilovně šířeno v mnoha tajných a veřejných společenstvích Svobodných zednářů. Proč? Za prvé, toto téma bylo populární mezi různými vrstvami obyvatelstva. Za druhé, Svobodní zednáři jej jednoduše využívali pro realizaci záměrů Archontů a pro přípravu vědomí národa na nadcházející světovou válku, aby šli lidé bojovat o cizí území, šli na smrt pro ‚posvátnou‘ ideu osvobození světa od nadvlády těchto židovských kněží.“

„To je ale cirkus!“ pousmál se Viktor. „Takže to vlastně vypadá, že využívali nenávisť lidí vůči Archontům ve prospěch samotných Archontů?“

„Ano, prostřednictvím stimulování pudových instinktů v lidech,“ dodal Sensei k tomu, co řekl Viktor. „A když vypukla první světová válka, mnozí lidé chápali tuto válku jako samozřejmost, včetně Hitlera, který se pod vlivem těchto lidí i přes své chatrné zdraví přihlásil jako dobrovolník na frontu. A po válce a po hanebné porážce Německa, po násilné revoluci v tomto státě a po vzniku Výmarské republiky, takovéto nálady ještě zesílily. Po návratu z války Hitler opět navštívil své ‚staré přátele‘ z tajného řádu, kteří bydleli v Mnichově. V té době Svobodní zednáři nutně potřebovali prosadit co nejvíc svých lidí nejen do státní struktury Německa, ale také do různých německých politických stran, aby zajistili vytvoření podmínek pro druhou světovou válku.“

Andrej se hned zeptal:

„Takže Archontové hned zahájili přípravy na druhou světovou válku, jak měli v plánu?“

„Jak už jsem říkal, plánují své postupy na mnoho desítek let dopředu. Proto Archontové zohlednili ve svých plánech nejen první a druhou, ale také, bohužel, mnohem globálnější třetí světovou válku...“

„... Takže, pro vytvoření podmínek pro druhou světovou válku Svobodní zednáři postupovali v souladu s plány Archontů a využili všechny své rezervy. Pro jejich ‚odchovance‘, které strhl proud dění a mezi nimiž byl také Hitler, se našla speciální práce. Nejdříve Hitlera zařadili do složek, které zajišťovaly špionážní sledování drobných politických sdružení a stran, kterých bylo v Německu tehdy velmi mnoho. Sbíral údaje o programech, cílech, světónázorech, souběžně pozoroval taktiku chování lídrů stran, způsob jejich vystupování, zaznamenával nejúspěšnější témata vystoupení.

Následně, po nějaké době, byl Hitler zařazen do Německé dělnické strany, která byla založena na popud Sebottendorfa, díky snahám ‚bratří‘ lóže – novináře Karla Harrera a zámečníka Antona Drexlera. Hitlerovy schopnosti v oblasti politické agitace, jeho obdařenost vnitřní silou, značný vliv mysticismu na jeho vědomí, a také mnohaleté členství a závislost na vnitřním kruhu tajného řádu, to vše z něj činilo jednoho z kandidátů na roli ‚Führera‘ (vůdce), který měl rozpoutat válku, výhodnou pro Archonty.“

„Jedním z kandidátů? Copak byli i jiní uchazeči?“ zajímalo Viktora.

„Bezesporu. I s nimi vážně pracovali lidé Archontů... Hitlera seznámili s architektem Alfredem Rosenbergem a s novinářem a dramatikem Dietrichem Eckartem, kteří byli členy společenství

Thule. Během následujících tří let tito lidé pracovali na jeho řečnickém projevu. Eckart vycvičil Hitlera nejen v umění mluvit před obecností, naučil ho také správně formulovat své myšlenky na papíře. Mimo to do něj neustále pumpovali informace o tajném učení řádu a všeobecné politické teorii, které byly určeny pro veřejná vystoupení. S použitím určitých technik a praktik, jimž se naučil v řádu, Hitler za pomoci zvláštní skupiny senzibilů, kteří ho podporovali v okamžiku vystoupení, zvyšoval intenzitu svého osobního působení na lidi.

Hitler začal rychle růst jako řečník, získával popularitu v prostředí různých sociálních skupin a plánovitě zvětšoval početnost svého posluchačstva. Když se členská základna strany značně rozrostla, došlo k její reorganizaci, během níž byli staří lídři strany odsunuti z vedení. Na odpovědná místa, zabývající se finančními a organizačními záležitostmi, Hitler dosadil lidi ‚vhodné‘ pro řád. Byly stanoveny zásady vůdcovství a strana byla přejmenována na Národně socialistickou německou dělnickou stranu (NSDAP). Mimochodem, slovo ‚nacista‘ je svéráznou zkratkou slov nacionální socialista. Symbolem strany se stala starobylá svastika a také stejně prastarý a pro okultisty významný pozdrav ‚Heil!‘ s gestem natažené ruky. V podstatě byla pro Hitlera vytvořena nejen strana, ale celý řád podle vzoru středověkých rytířských řádů. Byly vytvořeny bojové jednotky na ochranu stranických zasedání a shromáždění – jednotky ‚hnědých košil‘ (SA), a jako osobní věrná Führerová ‚garda‘ – jednotky ‚černých košil‘ (SS). Byla zavedena přísná disciplína. V podstatě Hitlerova strana – NSDAP – tvořila stát ve státě a kopírovala významné státní instituce a systém dceřiných veřejných organizací, svazů, zasahujících do vrstev mládeže, inteligence, pracujících apod. Měli dokonce vlastní teroristickou organizaci. A ještě bych chtěl zvláště zdůraznit, že byl vytvořen pyramidový systém führerství. Strana začala aktivně propagovat rasismus, antisemitismus, vystupovat proti Versailleskému míru, který měl být podle nich pro Německo osudným, a proti zásadám liberální demokracie. Kladla si za cíl přilákat do svých řad co největší počet ‚ukřivděných a uražených‘ a maximálně rozšířit volební základnu této strany.

Avšak kariéra jakéhokoli politického činitele není ani tak založena na řečnickém umění a organizačních schopnostech, jako spíše na stabilním a štědrém financování. Dnes se můžeme v mnoha historických zdrojích dočíst, že prvními sponzory Hitlerovy strany byly manželky bohatých bavorských průmyslníků. Ve skutečnosti je to ale jinak. Tato informace byla do ‚dějin‘ vložena záměrně kvůli veřejnosti, aby zůstaly skryty skutečné zdroje financování Hitlerovy strany a druhé světové války jako celku.“

„No, ale copak je možné všem zatajit ‚dějiny‘?“ podivil se Andrej.

„Hravě. V roce 1946 Rockefellerův fond vyčlenil značnou peněžní částku na to, aby byla světové veřejnosti předložena nějaká oficiální verze druhé světové války, která by utajila skutečné informace o tom, kdo financoval tuto válku a díky komu byl nastolen nacistický režim, ale hlavně, aby utajila celý okultně-mystický podtext nacismu, který zcela zjevně ukazoval na vedení Archóntů.“

„To je mi ale novina!“ užasl Viktor.

„Podívejte se pozorně na dějiny, které jsou předkládány masám počínaje školními učebnicemi. Archóntové zpravidla speciálně směřují svou propagandu, následkem čehož jsou vina a trápení v plné míře položeny na bedra jednoho člověka nebo je naopak všechno dobré připisováno jedné osobě, přičemž vaše zvědavost je zkoncentrována na jeho osobních kvalitách. Jenže z nějakého důvodu je často zamlčováno to hlavní – co formovalo přesvědčení tohoto člověka, případně od koho je převzal; kdo dal tomuto člověku do rukou moc, kdo ho učinil veřejnou, světově známou osobností; a především, kdo financoval jeho prosazení se. Když to totiž víte, tak si můžete snadno spočítat, kdo tahá za provázky této ‚loutky‘.“

„A Hitler byl také loutkou Archóntů?“ zadrmolil svou otázku Kost'a.

„Samozřejmě... Ba co víc. Dokonce i po Adolfově smrti, po válce, pokud se náhodou objevily knihy s podrobnými informacemi, které ukazovaly na skutečné pány této veřejné loutky (protože to nebylo možné zcela utajit, zejména když se to stalo před tolika lidmi), byla tato díla vyhledávána, ničena, zakazována Spojenci.“

„Pracovali operativně!“ vojensky ocenil Volod'a.

„Takže, pokud jde o financování Hitlerovy strany. Odkud by se v Německu, které se v podstatě hroutilo pod tíhou povinností – vyplatit obrovské válečné reparace (které byly vyměřeny německému národu Archonty prostřednictvím Versailleské smlouvy a vyvolaly krach německého peněžního systému a chronickou inflaci), vzaly obrovské prostředky pro nastolení nacistického režimu? Dříve, než odpovím na tuto otázku, chtěl bych vás upozornit na to, jak Archontové prosadili schéma vytěžení dvojitého zisku od německého národa po první světové válce. Za prvé, právě k Archontům (prostřednictvím jejich organizací) se v konečném výsledku dostávala převážná část peněz z reparačních plateb, a to jako k hlavním věřitelům těch zemí, které byly válkou poškozeny. Za druhé, donutili Německo vzít si na vyplacení těchto peněz úvěr, opět od mezinárodních bankéřů. A aby si ulehčili takové sprosté okrádání německého národa, založili tito mezinárodní bankéři ve Švýcarsku Banku pro mezinárodní platební vyrovnání neboli Banku pro mezinárodní vyrovnání. S její pomocí bylo možné provádět reparační platby tak, že peníze z účtu jednoho státu, třeba Německa, byly převedeny na účet jiného státu, který měl také účet v této bance. Mezinárodní bankéři měli přirozeně z těchto transakcí značné úrokové výnosy a provize... Pod rouškou všech těchto poskytovaných úvěrů do Německa, zejména v roce 1924, proudil obrovský kapitál, který ‚žraloci v moři obchodu‘ od Archontů ždímal z amerického lidu.“

„Z Ameriky?“ zeptal se s údivem Viktor.

„Ano. Právě na základě tohoto amerického kapitálu se začala budovat Hitlerova válečná mašinerie.“

„Proč právě před rokem 1924?“ zajímalo Nikolaje Andrejeviče.

„Proto, že právě tento rok se stal odrazovým bodem pro obrazně řečeno spuštění časovače ‚bomby‘, kterou vytvořili Archontové pro rozpoutání druhé světové války. Do roku 1924 přichystali několik hlavních záležitostí. Jednak byl v podstatě připraven uchazeč, který rozpoutá tuto válku. A hlavně byl do Německa převeden kapitál, nezbytný pro totální příchod tohoto vůdce k moci. Mimo to se do země se začaly stahovat okultní síly Archontů, které následně vytvořily základní jádro nacismu. Roku 1924 přijeli někteří jejich asijští zástupci. Mimochodem, pokud jde o posledně jmenované... Již roku 1926, díky tajné činnosti Karla Haushofera, o kterém si ještě povíme, se v Německu, a zejména v Mnichově a v Berlíně, začaly objevovat a formovat velmi neobvyklé ‚kolonie‘ Tibeťanů a Indů. V podstatě byli jejich příslušníky členové tajného řádu černé magie, který sdružoval odchovance řádů Zeleného draka a Žlutých čepic.

Za druhé, v témže roce 1924 byly uskutečněny plánované události na mezinárodní úrovni. ‚Podnikatelské vrstvy‘ Velké Británie, USA a Francie brojí za značné rozšíření ekonomické spolupráce s Německem, díky čemuž začíná probíhat proces slučování německého, amerického a anglického kapitálu prostřednictvím vytváření společných podniků a bankovních organizací. Vemte si například mezinárodní kartel I.G. **Farbenindustrie AG** (I.G. je zkrácené označení, které v překladu znamená ‚společný zájem‘), který kontroloval celosvětový chemický a farmaceutický průmysl a přirozeně představoval obrovskou politickou a ekonomickou sílu. Jeho sídlo se nacházelo v Německu. Na jeho fungování se podílelo 93 států. Byl to jeden z největších světových koncernů. Pro Německo I. G. Farben vyráběl téměř polovinu všeho německého benzínu a v období války jeho závody produkovaly mimo jiné také plyn pro plynové komory. Téměř všichni ve skutečném vedení tohoto mezinárodního kartelu byly Svobodnými zednáři – vlastníky velkých podniků a také ti, kteří zastávali různé odpovědné funkce ve vládě, mimo jiné i

ve Spojených státech. Finanční ředitel I.G. Farben, Hermann Schmitz, byl současně ve vedení Německé banky a také ve vedení Banky pro mezinárodní platební vyrovnání.“

„Až tak?!“ podivil se Viktor.

Financování fašizmu Spojenými státy americkými

„Ano, je to tak. Například jména jedněch z hlavních spojovacích článků Svobodných zednářů, kteří se aktivně účastnili financování nacistů... Je to prezident německé Reichsbank, Hjalmar Horace Greeley Schacht (Tinglef Schleswig-Holstein). Později se stal nacistickým ministrem ekonomiky. Mimochodem, rodina Schacht již po mnoho let patří mezi finanční elitu světa. A ne náhodou se stal Hjalmar Schacht hlavním německým zástupcem americké finanční korporace Morgana... Mimo něj to byli Averell a jeho bratr Roland Harrimanové – američtí finančníci a členové řádu Lebky a kostí. Prováděli tyto operace prostřednictvím Union Bank (Union Banking Corporation se sídlem v New Yorku), která byla společným podnikem německého průmyslníka Thyssena a Harrimana. Mimochodem z osmi ředitelů této banky byli čtyři členy řádu Lebky a kostí. A vůbec, chtěl bych poznamenat, že Roland Harriman financoval jak Sověty, tak i nacisty, prostřednictvím Banky Brown Brothers Harriman. Všimněte si, že jedním z jeho nejdůvěrnějších spolupracovníků byl Prescott Bush, který se později stal ředitelem Union Bank...“

„Bush?!“ pronesl s úžasem Nikolaj Andrejevič. „Není to náhodou příbuzný současného prezidenta USA George Bushe?“

„Samozřejmě, že je to příbuzný. Je to jeho otec! Vůbec, chtěl bych poznamenat, že tento klan Bushů je přímo ukázkou aktivní práce Svobodných zednářů. Aktivně se účastnili realizace tajných plánů Archontů během první a druhé světové války. Například Prescottův otec, Samuel Prescott Bush byl během první světové války členem Rady válečného průmyslu a byl odpovědný za dodávky munice pro armády.“

„Munice?“ zeptal se Volod'a. „Zlaté místečko.“

„A po první světové válce zastával funkci prvního prezidenta Národní asociace manufakturní výroby a ekonomického poradce prezidenta USA, Herberta Hoovera. A ne náhodou právě v těchto letech (1929–1933) byla uměle vytvořena hluboká ekonomická krize, která byla v USA označována jako ‚Velká deprese‘... Tchán Prescottta Bushe, George Herbert Walker, byl významným finančníkem, který mimo jiné založil v New Yorku již zmiňovanou společnost Brown Brothers Harriman. Právě on sponzoroval volební kampaň jiného zástupce Svobodných zednářů, který vystřídal Herberta Hoovera na postu prezidenta USA, Franklina Delano Roosevelta, původně pocházejícího z rodiny vlastníka půdy a vlivného obchodníka s velkými konexemi v politických kruzích... Ano... jak Prescott, tak také George Bush byly aktivními členy řádu Lebky a kostí...“

„Lebky a kostí? Úplně jako opravdoví piráti,“ pousmál se Stas.

„Jo, jo, z Archontového moře,“ dodal Žeňa.

„Takže v období druhé světové války, když novináři vypátrali informace o tom, kdo skutečně sponzoroval nacisty, s nimiž Amerika válčila, byl zahájen soudní proces, kde byla zdiskreditována jména Harrimana a Prescottta Bushe. Jenže tato záležitost byla rychle utulána. Mimochodem, neobešlo se to bez účasti Allena Dullese, který byl advokátem Prescottta Bushe.“

„Allena Dullese?“ podivil se Volod'a. „Ředitele CIA?“

„No, ředitelem se stal o něco později, po válce. V té době byl společníkem advokátní kanceláře v New Yorku, kterou vlastnil jeho bratr John Foster Dulles. Tato advokátní kancelář zastupovala zájmy dalšího z velkých sponzorů nacistů, rafinérské společnosti STANDARD OIL, kterou vlastnil Rockefeller. Rovněž v roce 1942 byl Allen Dulles za příslušné ‚zásluhy‘ jmenován vedoucím evropského oddělení nového Úřadu pro strategické služby USA. Díky svým novým

pravomocem a na popud Svobodných zednářů prohloubil své styky s Himmlerem (který se již následující rok (!) stává ministrem pro vnitřní záležitosti v nacistickém Německu), navazuje na obnovenou tajnou spolupráci s orgány SS. Ředitelem CIA (byla vytvořena v roce 1947 namísto zaniklého Úřadu pro strategické služby, který se zdiskreditoval kvůli styků s nacisty) se Allen Dulles stal až v roce 1953.“

„To je fakt vtip!“ pousmál se Viktor. „Takže je to pravda – výmění vývěsní štít, ale hlavní hráči zůstávají na svých místech!“

„Ano, Allen Dulles je hráč, jakých je jen málo. A není divu. Vždyť pochází z rodiny hráčů, dalo by se říci, z rodiny polotovarů pro šachové figury Archontů. Dědeček Allena Dullese byl státním tajemníkem za 23. prezidenta USA Benjamina Harrisona (mimořádně, vnuka 9. prezidenta USA, abych tak řekl – posledního prezidenta, který byl poddaným Velké Británie a jehož otec byl jedním z těch, kteří podepsali Deklaraci nezávislosti). Strýc Allena Dullese, Robert Lansing, zastával stejnou funkci za 28. prezidenta USA, Thomase Woodrow Wilsona, za jehož vlády se USA zapojilo do první světové války a jenž byl jedním z iniciátorů vytvoření Ligy národů. A jak to bylo se starším bratrem Allena Dullese, Johnem Fosterem Dullesem?“

John Foster Dulles, který zastával v USA významné vládní funkce (včetně funkce státního tajemníka za prezidenta Eisenhowera /1953–1961/) byl také jednou z významných osobností organizace Svobodných zednářů. Mimořádně, byl také předsedou rady kurátorů Rockefellerovy nadace. Tento člověk se významně zasloužil o realizaci plánů Archontů, souvisejících s druhou světovou válkou, zejména s poválečným uspořádáním světa a rozdělením sil v něm, účastnil se budování OSN (dokonce se podílel na vypracování Stanov OSN), válečných bloků NATO, ANZUS a také SEATO, které měli čelit Rusku, přesněji SSSR. Ani jeho proslavený manifest Šest pilířů světa nevznikl náhodou...“

* * *

„...Takže události roku 1924, které Archontové naplánovali, nejen zamíchaly kartami politických rošád v některých státech Evropy, ale také upravily politický směr vlády Sovětského Svazu.“

Vznik SSSR

„Jak upravily politický směr?“ nepochopil Stas. „Nepřeslechl jsem se? V Sovětském Svazu?“

„Ano. Jde o to, že druhá revoluce v Rusku (mám na mysli Velkou říjnovou socialistickou revoluci), kterou uskutečnila Leninova skupina poté, co Kerenskij zničil ruské impérium, byla také financována Archonty. Přičemž bych vás chtěl upozornit na to, jak vlastně tato hra Archontů probíhala. V době, kdy v Rusku začala Únorová buržoazní revoluce, se Lenin a mnozí jeho spolubojovníci nacházeli v emigraci v ‚neutrálním‘ Švýcarsku. Pro ně byla tato buržoazní revoluce nečekanou novinkou. Jenže když se rozhodli urychleně odjet do Ruska, vlády Německa, Rakouska, Anglie najednou odmítly vydat Leninovi a jeho skupině povolení na průjezd přes jejich území a zablokovaly ho ve Švýcarsku za pomoci evropských zemí, které toto rozhodnutí podporovaly. A teprve v dubnu Lenin a jeho skupina stejně nečekaně získali od všech zemí povolení na tranzitní průjezd přes území evropských států do Ruska. To ještě jednou podtrhuje skutečnost, že Archontové manipulují lidmi ve své hře a v příhodnou dobu je posouvají jako pěšáky na nové pozice.

Když Lenin získal moc, Archontové ho přirozeně obklopili svými lidmi pro zajištění kontroly. Jenže Lenin nebyl zcela obyčejný člověk. Měl vlastní ideologickou skupinu pod vedením Felixe Dzeržinského a tento tým výborně chápal celou hru Archontů, jejich záměry a úkoly. Po

příchodu k moci začal Lenin se svou skupinou usilovně hledat spojení s Šambalou, aby se zbavil nadvlády Archóntů.

„Chceš říct, že to hrál na dvě strany?“ zeptal se Nikolaj Andrejevič.

„Přesně tak. Lenin se snažil dostat zemi z krize. A když jeho cíle, zjevně odporující záměrům Archóntů, začaly prosvítat skrz konkrétní činy, Archóntové se rozhodli, že ho odstraní a nahradí vlastní loutkou. Již v roce 1922 s odvoláním na Leninovo chatrné zdraví, ho v podstatě odstavili od řízení státu a vyzdvihovali Stalinovu kandidaturu. Nehledě na to, že stará Leninova garda bojovala s touto gruzínsko-židovskou mafií ze všech sil, protože chápala, jakou hrozbu představuje pro stát. Již čtyři měsíce po Leninově smrti (21. ledna 1924) byl právě Stalin na třináctém sjezdu RKP zvolen do funkce Generálního tajemníka. Přičemž Lenin ve své písemné závěti výslovně žádal, aby Stalin do této funkce nikdy nebyl jmenován. Skutečností je, že ti, kdo podporovali Stalina, na to sami později doplatili vlastními životy.

Po Leninově smrti a po Stalinově zvolení celá řada států, včetně Velké Británie, Francie, Itálie, téměř okamžitě uznala SSSR a navázala s ním diplomatické styky. Jak jistě chápete, nedošlo k tomu z ničeho nic. Jen na okraj, ani sám Stalin se dlouho neradoval ze své moci, když konečně pochopil, do jakého područí Archóntů se dostal. Ale o tom si povíme později.“

Příchod Hitlera k moci v Německu

„Takže se vrátíme do Německa roku 1924. V tomto roce se Svobodní zednáři postarali o to, aby bylo Hitlerovo jméno známé nejen ve všech koutech Německa, ale také v zahraničí. Nehledě na to, že se ideologický potenciál Hitlerovy strany značně rozvinul, tato strana existovala pouze v Bavorsku, přesněji řečeno v Mnichově. Za branami města o ní věděl jen málokdo. Aby byl tento nedostatek odstraněn a loutka Hitlera učiněna známou osobností, byl dne 8. listopadu roku 1923 vyprovokován Pivní puč.“

„Pivní puč? To jako, že tam všichni z piva přímo pučeli?“ sotva potlačoval smích Žeňa.

„Jo, jo, a nejvíc Hitler!“ zasmál se Stas.

Sensei se usmál spolu s chlapci.

„Tento název vymysleli historikové. Předpokládá se totiž, že rozhodnutí o uskutečnění národní revoluce, ke které stále vyzýval Hitler v podobě ‚pochodu na Berlín‘ a které mělo vést ke svržení židovských a marxistických zrádců, bylo učiněno v jedné z mnichovských pivnic, kde vlastně také proběhlo hlavní dějství politické hry ‚puč‘.“

Volod'a se pousmál a pronesl svým hlubokým hlasem:

„Ano, ve skutečnosti se taková rozhodnutí s významným financováním v opilosti nerodí. Peníze mají rády střízlivou hlavu.“

„To je přesné,“ souhlasil s ním Sensei. „Takže následujícího dne po této události Hitler zorganizoval ukázkovou demonstraci a spolu s ostatními stranickými vůdci se postavil do čela kolony nacistů, která vyrazila do centra města. Tam už na ně čekal policejní kordon, který zahájil palbu do demonstrantů. Hitlera okamžitě odvezli ‚stoupenci‘ ve speciálně upraveném autě. Pivní puč skončil nezdarem. V podstatě se všechno odehrálo podle plánu. A v konečném důsledku se Hitler stal známým nejen v Německu, ale také v zahraničí. V samotném Německu o něm psaly všechny německé noviny, v týdenících byly dokonce zveřejněny jeho portréty.

Dále toto představení nabývalo na zajímavosti jak pro lid, tak zejména pro jeho režiséry. S ohledem na jemnou psychologii davu (protože lidé mají rádi ‚ukřivdění a uražení‘ s nimiž se ztotožňují), byla s německým národem rozehrána následující scéna. Hitler je pohnán před soud ‚za vlastizradu‘. I když byl od první chvíle informován svými ‚učiteli‘ z tajného řádu, že se puč nezdaří, že on sám bude zatčen a půjde do vězení... na krátkou dobu, přičemž ve prospěch věci.

Hitler se přirozeně choval tak, jak ho to naučili, zcela ‚bez bázně a hany‘ proměňuje lavici odsouzených na řečnickou tribunu propagandy. Obviňuje vládu a přísahá, že přijde den, kdy on bude soudit je, tedy prakticky otevřeně mluví o tom, co trápí prostý lid. Přidejte si k tomu příslušné články v populárních novinách, které byly dobře zaplacený (sponzory) a Hitler se hned stává národním hrdinou, ‚patriotem a nesmiřitelným bojovníkem proti levici‘.

Adolf je odsouzen k pěti letům v Landsbergském vězení. Místo tohoto trestu tam, dalo by se říci, poměrně poklidně strávil pouhých několik měsíců. Ba co více, právě v této době se Svobodní zednáři začali Hitlerovi zcela vážně věnovat a učit jej ‚skutečnému umění ovládnutí davu‘ a tajným ‚okultním vědám vlivu‘. Vězení bylo pro tyto účely velmi příhodným a osamoceným místem, jenž chránilo před cizíma očima a ušima.

Hitler nepobýval ve vězení jen tak s ledaským, společníkem mu byl třicetiletý Rudolf Hess. Právě tento člověk mu byl přidělen jako osobní tajemník (jímž se oficiálně stal v roce 1925) a také jako dozor nad jeho konáním. Rudolf Hess byl zase učedníkem Karla Haushofera, generála, vyučujícího na Mnichovské univerzitě. Tento ‚profesor‘ začal metodicky navštěvovat Hitlera ve vězení a trávit s ním mnoho hodin výuky. Přičemž Haushofer byl zasvěceným vyslancem Svobodných zednářů. Když se připravoval na hodiny s Hitlerem, často se radil se Svobodnými zednáři vyšších hodností a také s ‚tibetským mnichem‘, který získal na Západě přezdívku ‚muž v zelených rukavičkách‘, ve skutečnosti nikdy nebyl mnichem, a naopak zastával velmi významné postavení ve struktuře tajného okultního řádu Zelený drak.

Chtěl bych vám krátce povědět, co byl tento Karl Haushofer zač. Narodil se roku 1869 v Mnichově. Jeho otec byl profesorem práv. Karl si zvolil dráhu vojáka a absolvoval Bavorskou vojenskou akademii. V roce 1896 se oženil s Martou Meyer-Doss, dcerou židovského právníka. Manželé byly příslušníky urozené aristokracie. Haushofer plnil různé diplomatické úkoly v Jihovýchodní Asii, kde se také seznámil se zástupci tajného řádu Zeleného draka, pod jehož vlivem se utvářely základy Karlova pohledu na svět a jeho znalosti z oblasti okultních věd. Navštívil Indii, Koreu, Mandžursko, Rusko. Ne náhodou byl v letech 1908–1910 jmenován do funkce německého válečného atašé v Japonsku. V Tokiu byl zasvěcen do tajného řádu Zeleného draka, stal se jeho členem, což mu pomohlo sblížit se s císařskou rodinou a japonskou samurajskou elitou. Později, právě díky tomuto zasvěcení, se mu otevřely dveře do ‚buddhistických klášterů‘ v Lhase a také vstup do jednoho z nejvlivnějších tajných společenství Asie – do sekty Žlutých čepic, nazývaných také Zlaté čepice. Je třeba poznamenat, že ve své podstatě Žluté čepice pochází z ‚kanduků‘, stejně jako elita Zeleného draka. Jenže ve srovnání s těmito exoty jsou Kandukové úplně někde jinde.“

„Kandukové? A to je kdo?“ zeptal se Andrej.

„Někdy příště vám to povím... Takže, právě díky tomuto zasvěcení do řádu Zeleného draka, začala hvězda Haushoferovy kariéry prudce stoupat, v období první světové války se stal, jak se říká, ‚mladým generálem‘ a odcházel do výslužby jako generálmajor.“

„Co je to za zvláštní řád, ten Zelený drak, že má takové konexe, vliv a možnosti?“ zajímalo Volod'u. „Nikdy jsem o něm neslyšel.“

„Není divu. Není to jen tak ledajaký řád,“ poznamenal Sensei. „Okultní jádro řádu je velmi těsně spjato s nejvyššími kruhy Archóntů. Musím říci, že se jich bojí dokonce i samotní Archóntové. To proto, že Archóntové jsou pouhými lidmi, kdežto tito... Kostra tohoto řádu existuje odnepaměti a jeho členové jsou ve své podstatě pravou rukou Ahrimana, pokud se to tak dá říci. Už to nejsou lidé. Jsou to nelidé v plném smyslu tohoto slova. Kdysi, když ještě byli lidmi, zvolili si cestu, kterou jim nabídl Ahriman, a přáli si nejen získat bohatství a moc, ale také být ‚v těle věčně‘...“

„Copak je skutečně možné být ‚v těle věčně‘?“ podivil se Slávek.

„Samozřejmě, že ne. U každé hmoty dříve nebo později dochází k jejímu rozkladu. Existovat věčně může pouze duše a to jen v případě, že je duchovně vyzrálá. Kdežto pod ahrimanovým pojmem ‚věčného života‘ je chápáno vědomé převtělení z jednoho těla do jiného na úkor duše, která se v důsledku takových manipulací jednoduše po 10-12 převtěleních zcela rozpádá a zhmotnělý nečlověk mizí navždy. Čili zatímco obyčejný člověk, který prochází ‚neuvědomělými‘ reinkarnacemi, má šanci přejít do vyšších duchovních sfér a získat reálnou věčnost díky svým duchovním snahám během vymezeného počtu životů, pak nelidě tuto šanci nenávratně ztracují. Jenže tyto znalosti přicházejí k člověku, který si zvolil cestu nelidí, mnohem později, se zkušenostmi z ‚uvědomělých‘ převtělení. Takže toto stvoření si nejen začíná velmi rychle uvědomovat smrtelnost své existence, ale také se stává zcela závislým na Ahrimanových přáních, protože jakákoli neposlušnost může mít za následek předčasný a úplný rozpad. Jenže na začátku Ahriman nikomu nevypráví o této pasti, vše je schováno pod iluzí uspokojení duchovní touhy a duhovou perspektivou ‚věčného života‘ v těle na Zemi.“

Ruslan se udiveně zeptal, jako by ani neslyšel to, o čem právě mluvil Sensei.

„Uvědomělé převtělení? Dokážu si představit, jaké množství znalostí si s sebou nesou!“

Sensei se smutně pousmál:

„Obrovské množství, právě proto se jich Hitler tolik obával. Disponují silou, která stačí na to, aby vytrhli člověka z koloběhu reinkarnací a zcela jej zničili...“ Sensei odpověděl Ruslanovi a pokračoval v samotném vyprávění. „Takže pokud jde o Karla Haushofera. Právě v řádu Zeleného draka mu byly vštípeny základy toho, co se později stalo jeho celoživotním dílem. Právě tam mu byla podrobně popsána idea, která byla později v jeho dílech nazývána ‚teorií geopolitického sjednocení Eurázie‘ do kontinentálního bloku – od Azorských ostrovů až k Tokiu. Základem této geopolitiky byla teorie pohyblivé hranice, která předpokládá nutnost přezkoumání hranic stávajících. Rozdělení světa na dvě části – pro pevninské a námořní státy. Ve všech případech je určen jeden nepřítel – anglosaský svět – Anglie a USA, kteří ‚budou usilovat o nadvládu nad celým světem‘ jako přední námořní státy. Podmínky jsou následující: buď otroctví v područí ‚anglosaského kosmopolitního kapitalizmu‘, nebo jednotná geopolitická revoluce Evropy v těsném sepětí s Asií. Bylo to předkládáno pod společným kódovým názvem ‚Nový světový řád‘.“

Nový světový řád

„ ‚Nový světový řád‘?!“ podivil se Volod'a. „Ale vždyť Archóntové...“

„Přesně tak. Veškerá iniciativa a plány Nového světového řádu pochází právě od Archóntů. Jejich úkolem je rozdělit v procesu válek celý svět na dva velké státy. A pak je sjednotit do jednoho s jedinou Celosvětovou vládou pod jejich vedením a s novým typem jim zcela poslušných lidí (s naprostou dominancí kvalit materiální podstaty), kteří bezohledně likvidují všechny, kdo bude odporovat této vládě. Pro dosažení těchto cílů vedou podobnou práci prostřednictvím svých podřízených společenství, tajných i veřejných. Přičemž povšimněte si, že za nepřátele Východního bloku jsou fakticky prohlášeny národy USA a Anglie, nikoli ta žalostná skupinka židovských kněží, která zneužívá vlády těchto zemí ve vlastní prospěch a sama mezitím proti nim štvě jiné státy.“

„Jedna lež za druhou!“ s úsměškem pronesl Viktor, otřesený odhalenými informacemi stejně jako i my.

„No, a co bys chtěl? Ahrimanova škola. Využívají pozitivního snažení lidí k tomu, aby je přesměrovali negativním směrem a zneužili ve vlastní prospěch. Znalosti neskutečně zkreslují. Tady máte jednoduchý příklad. Proč po nacitech začali popularizovat ostře nepřátelský postoj

vůči Šambale a zdůvodňovali to tím, že je to ‚hrozný bubák‘, který je někde tam, neznámo kde, a má vládu nad světem. Tuto ‚legendu‘ vyprávěli nacistům také ‚zasvěcenci‘ z řádu Zeleného draka. Podle jejich povídaček ‚asi před třiceti nebo čtyřiceti stoletími‘ v poušti Gobi, která se rozkládá v Centrální Asii, existovala vysoce rozvinutá civilizace. V důsledku katastrofy se Gobi proměnila v poušť a ti, kdo přežili, emigrovali zčásti na sever Evropy, zčásti pak na Kavkaz. Prý jsou právě tito emigranti prvotní lidskou rasou, její árijskou vrstvou. Kdežto učitelé této vysoce rozvinuté civilizace, kteří prý disponovali zvláštními znalostmi a byly proto nazýváni ‚synové bezmezných moudrostí‘, se nastěhovali do jeskyní na úpatí Himalájí. Tam se rozdělili do dvou skupin. Jedna se vydala cestou ‚pravé ruky‘ a druhá – cestou ‚levé ruky‘. Centrem pravé cesty byla Agharta – neviditelné město dobra, rozjímání, ‚chrám nevměšování se do věcí světských‘. Kdežto druhá cesta vedla Šambalou – městem násilí a moci, jehož síly vládnou nejen živlům, ale také davům lidí, urychlují ‚přechod lidstva do období ‚zkracování času‘. A co je podstatné, zasvěcenci Zeleného draka uváděli, že vedoucí mágové různých národů mají možnost uzavírat se Šambalou smlouvu prostřednictvím přísah a obětování. Na základě této lživé legendy vnucovali třeba právě Haushoferovi, a prostřednictvím něj také celému německému národu, myšlenku o ‚nezbytnosti návratu ke kořenům‘ skrze spojenectví nebo ovládnutí celé východní Evropy, Pamíru, Tibetu, Turkestánu, Gobi, protože ten, kdo kontroluje tyto ‚klíčové oblasti‘ bude prý ovládat celou zeměkoulí.“

„To je přece šílenost!“ zasmál se Žeňa.

„Nacistická elita to naopak považovala za ‚tajné znalosti‘. Jenže nejvíc hořké i směšné je to, že zmiňovaného ‚tibetského mnicha‘, který nosil zelené rukavičky a s nímž byli Hitler a vůdčí osobnosti tajných spolků Třetí říše v neustálém kontaktu, nazývali právě Strážcem klíče a šířily se zaručené zvěsti, že právě on ví, kde je vstup do Agharty (Ariany).“

„Ahrimany? Kdo by o tom pochyboval!“ znovu se zasmál Žeňa spolu se všemi.

„Jenže proč tak zkreslili informace o Šambale?“ zeptal se Senseie Viktor.

„Abys tomu rozuměl, v Šambale jsou skutečně soustředěny velmi závažné znalosti, je strážcem Grálu v mezidobí jeho globální volby. Archóntové moc dobře vědí, že je to ta jediná síla, proti níž jsou bezmocní, proto se všemožně snaží očernit Šambalu v očích lidí. A přesto, že samotná Šambala je vůči lidskému společenství neutrální, protože rozvoj společnosti je osobní volbou samotných lidí, ve výjimečných případech poskytuje duchovní podporu lidem, i když tato dává tuto pomoc nepřímou. Šambala přináší do světa lidí pravdu a znalosti. Ale volba způsobu vnímání je na lidech. Je to jako světlo. **Pokud si lidé přejí vidět světlo, pak nejenže vnímají jeho čistotu, ale také ji předávají jiným lidem. A s každým zábleskem světla je ve světě stále méně tmy. Pokud člověk, který jej spatřil, toto světlo uhasí, pak tma rozšíří svá území. Každý, kdo světlo přijal, je jeho nositelem. A právě osobní volba každého člověka určuje, kolik světla bude v jeho okolí a také celkově ve světě.**“

„Hmm, osobní volba každého z nás,“ promluvil zamyšleně Nikolaj Andrejevič. „Osobní volba...“

Skupina nějak utichla.

„Takže pro Archónty je výhodné překrucovat fakta, včetně těch o Šambale...“ Sensei se na chvíli odmlčel a pak řekl: „Třeba jak si vypěstovali nacisty, to se totiž musí také umět. Vždyť nacisti si kladli za cíl vytvoření Třetí říše – tisíciletého státu árijské rasy, který by se stal základem pro nastolení Nového světového řádu a přípravu civilizace k příchodu na světový trůn Velikých neznámých, jak se mimochodem titulují Archóntové.“

„No... a zas je to tady!“ s úsměvem pronesl Žeňa. Chlapci se usmáli.

„Zpět k Haushoferovi. Poučený myšlenkami řádu Zeleného draka se Haushofer na zvláštní příkaz svých učitelů vrací do Německa, kde se před ním otevírají dveře hned několika okultních společenství, včetně jedné z aktivních lóží Svobodných zednářů – řádu Zlatého úsvitu. Tam se

seznámil s lidmi nezbytnými pro další ‚tajnou činnost‘, a to i se zakladatelem společenství Thule, Rudolfem von Sebottendorfem. On sám zakládá ještě jeden řád – Bratři světla, později přejmenovaný na Společenství Vrill, který spojil různé německé řády – Pány černého kamene, Černé rytíře, Černé slunce, které se později stalo jádrem SS. Navenek byl Karl Haushofer pro všechny příkladným manželem, který se po skončení úspěšné vojenské kariéry vrátil ke vědě a stal se profesorem Mnichovské univerzity. Roku 1922 mu jeho ‚učitelé‘ pomáhají založit Německou geopolitickou univerzitu. Karl vydává své knihy, které se zabývají geopolitikou. Právě v tomto ‚spouštěcím‘ roce 1924 je nejen delegován vyučovat Hitlera. Začíná také aktivně popularizovat ‚své‘ ideje. Za tímto účelem zakládá solidní geopolitický časopis, v němž během následujících dvaceti let publikuje své práce. V letech 1924 až 1931 pravidelně vystupuje v rozhlase a obrací se na německý národ. Celkově v následujícím období Karl svou činností Archontům velmi prospěl. Po pádu Třetí říše nebyl během Norimberského procesu postaven před soud. Mimochodem tehdy byly souzeny jen veřejné ‚loutky‘ a popraveni ti, kteří věděli víc, než měli. Ale na skutečné vůdce a investory Třetí říše nikdo ani nesáhl. Haushofer ukončil svůj život v roce 1946 jako skutečný zasvěcený představitel řádu Zeleného draka ‚rituální sebevraždou‘, ale ještě před tím ‚obětoval‘ svou rodinu.

Ale vraťme se k období ustavení Hitlera jako vůdce. Souběžně s jeho výukou probíhala intenzivní činnost, zaměřená na plánované prosazení národních socialistů do oficiální německé vlády za účelem následujícího ‚legálního‘ převzetí moci. Přičemž k tomuto účelu byly využívány všechny způsoby – podplácení, vydírání, vyhrůžky, teror a dokonce provokační podpálení Reichstagu, aby byly obviněni konkurenční komunisté.

Archontové souběžně s jinými politickými změnami v Německu připravovali vnější ‚cvičiště‘ pro vznik ‚podmínek pro válku‘. V roce 1929 uměle vyvolali světovou ekonomickou krizi, kterou protáhli až do roku 1933 a během níž značně rozmnožili své jmění. Přičemž jejich lidé nijak neutrpěli. Na základě předběžného upozornění ještě před začátkem krize investovali svůj kapitál do zlata a stříbra. Během krize Svobodní zednáři prostřednictvím svých mezinárodních bank za v podstatě směšnou cenu skoupili podniky a nemovitosti v různých zemích a zároveň uskutečnili celou řadu politických a ekonomických rošád. V Německu měla světová ekonomická krize za následek také značné vyostření politické situace a vytvoření úrodné půdy pro příchod Hitlerovy strany k moci.

Navzdory všem oficiálním úmluvám typu Versailleské smlouvy a navzdory organizacím typu Ligy národů, které ‚kontrolovaly‘ mírové soužití národů, byla usilovně budována Hitlerova válečná mašinérie. Před rokem 1936 se na její výstavbě podílelo více než 100 amerických společností, mezi nimiž byly takové věhlasné firmy jako General Motors, International Harvester, Ford, DuPont. Například, Ford a Opel (přičemž Opel byl dceřinou společností General Motors, kterou kontroloval Morgan) byly jedněmi z největších dodavatelů tanků pro nacisty. Anglie pomáhala s výstavbou lodí. Sovětský Svaz cvičil německé letce a učil je létat, přičemž, jen si považte – na vlastním území. A Sovětský Svaz není jako hustě osídlená Evropa, s množstvím pozemních orientačních bodů. Tady se musí umět létat, abyste nezabloudili na našich pláních.“

„Takže to vypadá, že jsme si vlastníma rukama připravili Němce na nálety na naše vlastní území?“ nevěřil Viktor vlastním uším.

„Právě tak tomu bylo. A nejen to. Zvláště intenzivně vzkvétalo ‚přátelství mezi Německem a SSSR‘ koncem dvacátých let, počínaje spoluprací na nejvyšších vladních postech, ve vojenství, v průmyslových odvětvích a konče společnými přátelskými vědeckými expedicemi (s německými odborníky, kteří pečlivě zaznamenávali každou drobnost a byli vybaveni špičkovou německou technikou) na území SSSR.“

„Šikovně vymyšleno!“

„Ale chtěl bych poznamenat, že čím víc se před Hitlerem odhalovala skutečná tvář těch, kteří připravovali jeho vzestup k moci, tím víc on sám začínal chápat, že Archóntové jej potřebují jen dočasně, jen jako veřejnou loutku. Proto se snažil najít možné způsoby, jak se vymknout kontrole Archóntů a získat moc jako nezávislý diktátor.“

„No jo, s čím kdo zachází, s tím také schází,“ pousmál se Stas.

Stalinské represe

„Ve stejné době už jeho protivník Stalin začal realizovat hromadné represe. Ve značné míře to souviselo právě s tím, že Stalin, který pozoroval prudký vývoj událostí v Evropě a začal se bát o svůj život, se rozhodl za každou cenu ochránit sám sebe před ‚kontrolory‘ Archóntů. Právě proto byla v SSSR vytvořena ‚železná opona‘ a Stalin zahájil ‚totální čistku‘ nejen ve svém okolí. Avšak Archóntům tyto stalinské represe právě hrály do noty proto, že v tom ‚zmatku‘ byla v podstatě dokonale zlikvidována významná vojenská elita státu, která měla zkušenosti z let minulých.

Hitler, který také mnohokrát používal metodu čistky svých řad, pouze s poněkud jiným záměrem, velmi dobře chápal, o co se Stalin snaží. Rozhodl se, bez ohledu na zdánlivou veřejnou antipatii, že s ním spojí svá úsilí za účelem svržení nadvlády Archóntů. Uzavřel se Stalinem tajnou dohodu, v souvislosti s níž Hitler později napadl Anglii a dokonce uskutečnil teroristické operace v samotné Americe, což bylo naprosto nečekané pro některé renomované analytiky té doby. Samotný Stalin do poslední chvíle nevěřil tomu, že Německo napadne SSSR. Oba diktátoři si kladli za cíl spojit své válečné mašinérie a vystoupit proti Archóntům. A skutečně, pokud by se armáda fašistického Německa spojila s armádou Sovětského Svazu, z pozice vojenské síly by jim nemohl konkurovat nikdo. Tím spíše, že samotných Archóntů je jen malá hrstka. Jenže pořád zůstávala zásadní otázka – jak odolat okultním silám Archóntů. Podobná překážka na cestě dvou diktátorů může vyvolat údiv pouze u lidí, kteří se nesetkali s projevy těchto sil a v jejichž chápání síla může být pouze fyzickou. Jenže ti, kteří stojí u otěží velké vlády, vědí, že něco takového nelze podcenit.“

Hitlerovo hledání Šambaly a Grálu

„Právě Hitler to věděl velmi dobře. Přesto, že v očích obyčejných lidí představoval ‚moc nejvyšší‘, ve skutečnosti výborně chápal, že jeho moc je nicotná v porovnání s reálnou mocí, kterou disponovala elita řádu Zeleného draka. On sám měl již v raném dětství možnost potkat se s projevy okultních sil, které jednoduše děsily svou tajemností a mocí svého působení. Hitler byl svědkem těchto ‚neviditelných‘ sil také v době svého vzestupu k moci. Viděl okultní praktiky řádu Zeleného draka v činnosti, kdy na něj byly mnohokrát páčány atentáty a on, zcela nepochopitelně z pohledu obyčejného člověka, vždy vyšel z takových situací živ a zdrav. Věděl, do jaké míry je kontrolováno jeho konání. Jenže postavit se této neviditelné síle reálné moci mohla jen ještě větší síla, kterou dle starých zdrojů různých národů disponovala pouze Šambala, případně to, čemu později lidé začali říkat Grál. Proto se také jak Hitler, tak Stalin usilovně věnovali jejich hledání... Zejména Hitler se velmi snažil. Ten si úplně vybudoval představu, že se jednou nejen vymaní z područí Archóntů, ale také dosedne na místo třináctéhoho a získá tak jeho plnohodnotnou vládu nad světem, bude věčně žít a věčně vládnout.“

Žeňa vyprskl smíchy:

„To jako vzít moc samotnému Ahrimanovi? Teda ten měl ale ambice, kam se na něj hrabou Archóntové!“

„Co se dá dělat, byl to jen pouhý člověk,“ pousmál se Sensei společně s chlapci. „Takže když Hitler neuspěl s hledáním Šambaly, o to víc se věnoval hledání Grálu. A nutno říci, že se k této záležitosti stavěl velmi zodpovědně. Jeho tým se nejen zabýval hledáním Grálu, ale také zahájil výstavbu celého komplexu, který měl být hotov za dvacet let a kde měl být uchováván Grál. Komplex dostal název ‚zámek Vevelsburg‘ na počest starého hradu, který kdysi stál na tom místě. Právě odtud se měla realizovat vláda nad světem a tam mělo být zřízeno středisko nacistického ‚nového náboženství‘, které vypracovávala elita SS jako syntézu náboženství starých Germánů, křesťanství, které ještě nebylo ‚otráveno židy‘, a okultizmu. Byl schválen plán na výstavbu tohoto komplexu, podle kterého trojúhelníkový půdorys zámku, připomínající hrot kopí, byl postaven do obrovského kruhu staveb, který odpovídal tvaru stříbrného kruhu Smrtihlava, jímž se pyšnil každý člen SS. Tento tvar kopí symbolizoval ani ne tak legendu o Kopí osudu, podle které římský centurio zranil ukřižovaného Ježíše, jako spíše jednu pověst starých Germánů a Skandinávců. Podle této pověsti byl jedním z nejvíce uctívaných starých bohů, kteří obývají nebeské město Ásgardu, Ódin (u Germánů Vodan) – bůh války a válečnické cti. Jeho trvalým atributem bylo kopí Gungnir, které nikdy neminulo svůj cíl, a prsten Draupnir, prostřednictvím kterého mohli být zrozeni jemu podobní. Takže, severní věž trojúhelníkového zámku byla nasměrována na legendární ostrov Thule v Arktidě. Povšimněte si, že na zámku samotném byly nejen apartmány pro všech dvanáct nejvyšších generálů SS...“

„Dvanáct?“ zeptal se Nikolaj Andrejevič.

„Ano. Tam na jedné ose, ale na různých úrovních, byly vybudovány tři hlavní sály. Dolní sál se nazýval Valhalla a měl představovat svět mrtvých ze starých ság, s věčným plamenem uprostřed, s kryptou pro oberstgruppenführery a také pro uchování prstenů všech členů ‚černého řádu‘ po jejich odchodu ze života. O patro výš byl postaven sál Midgard, tak se podle germánské a skandinávské mytologie nazývá svět živých. Celá místnost včetně podlahy byla pomalována zvláštními runickými symboly. V sále bylo dvanáct sloupů. Tento sál byl určen pro obřady síly blízkého kruhu, neboli právě pro těch dvanáct ‚rytířů černého řádu‘, kteří se tady chystali tvořit osudy lidstva. A konečně na vrcholku severní věže se nacházel ‚sál Grálu‘, který zároveň symbolizoval starogermánský svět bohů – Ásgard. Byl určen pro Führera osobně, který, jak už jsem říkal, snil o tom, že díky Grálu získá nejen moc Archóntů, ale také moc třináctého. Přičemž právě tam byl postaven zvláštní oltář pro čtyři kameny Grálu, které Hitler hledal.“

„Čtyři kameny Grálu? Ale vždyť Grál je prý pohár,“ promluvil Viktor.

Sensei se tajemně usmál.

„Hitler, jakožto zasvěcený do určitých reálných událostí minulosti, které zůstaly většině lidí utajeny, věděl, že Grál tvoří dvanáct ‚runických‘ znaků, které byly napsány na čtyřech kamenech, po třech znacích na každém. Právě tyto kameny hledal...“

* * *

„Tak dál. Hitler se chystal spolu se Stalinem sjednotit svá úsilí proti Archóntům. Nelze říci, že by o tom Archóntové nevěděli. Přirozeně věděli a využili to ve svůj prospěch. A když uzměl čas, jednoduše pořádně ‚zmáčkli‘ Hitlera prostřednictvím svého ‚muže v zelených rukavičkách‘ a donutili jej zahájit válku proti Sovětskému Svazu.“

„A co že se jich tak lekl?“ promluvil Viktor. „Takové plány, takové ambice...“

„No jo, skočil jim na špek jako nějaký prostáček!“ dokončil myšlenku Žeňa, aniž by se omezoval ve výrazech.

Chlapci se zasmáli a Sensei vysvětlil:

„Jednoduše proto, že košile je bližší než kabát. Proto také šel tam, kam ho vedli, aby došlo ke skoku nikoli ‚revolučnímu, avšak evolučnímu‘, jak říkají Archóntové. To, že Sovětský Svaz v této válce zvítězil, bylo pro Hitlera naprosto nečekané. I když pro Archónty byl tento výsledek předvídatelný. Bez ohledu na to, kdo ve válce vyhrál, Archóntové rozšířili svůj vliv v jednotlivých zemích, které se války účastnily. Jejich lidé z řad Svobodných zednářů si také zajistili materiální zisk tak, že prodávali zbraně a potraviny válčícím stranám a také následně poskytovali poválečné úvěry.“

Co skrývá OSN?

„Podíváme-li se globálně, koho ‚potrestali‘ soudci Svobodných zednářů za početné oběti druhé světové války, pak je zcela pochopitelné, že ‚odsouzení‘ byli pouhými veřejnými loutkami nacizmu, případně ‚druhořadými‘ lidmi, kteří věděli jen velmi málo o reálných vůdcích a jejich činech. Avšak lidé u nacistické mašinérie, kteří měli pro Archónty určitou ‚hodnotu‘, nejenže byli zachráněni před pomstou jejich ‚soudnictví‘, ale také se poměrně dobře zařídili v tomto životě, aby mohli dál pracovat pro Svobodné zednáře. S realizací těchto záměrů jim také velmi intenzivně pomáhal Vatikán, který pod záštitou katolické církve převážel důstojníky SS do Švýcarska, Argentiny, Paraguaye, USA. Mnozí ti, kteří stáli v čele různých výzvědných služeb nacistů, po válce velmi rychle získali nového Pána – Úřad pro strategické služby USA a prakticky pokračovali ve své výzvědné činnosti v západní Evropě. A NATO? Co si myslíte, o čí zkušenosti a profesionalitu se opírala tato organizace, když prováděla své špinavé akce v regionech arabského a islámského světa, v Indonésii, na Blízkém východě, v severní Africe? Nebo když prováděla teroristické útoky v Evropě v sedmdesátých letech? No, přece o zkušenosti právě těchto bývalých nacistů, kteří s požehnáním USA ‚podpořili‘ tuto novou strukturu vytvořenou po válce, tak zvanou Severoatlantickou alianci... Dokonce vezmeme-li si takovou organizaci jako je Interpol, ani tady se to neobešlo bez účasti Svobodných zednářů. Tuto soukromou policejní organizaci na mezinárodní úrovni, vytvořenou pro boj se zločinci a drogovými dealery, až do roku 1972 vedli bývalí důstojníci SS. A takových příkladů bychom mohli uvést celou řadu.“

„Tááák,“ protáhl Viktor. „Tady máte ten ‚duhový svět‘! Jakápak demokracie a svoboda! Je to jen samá lež, klam a otroctví!“

* * *

„Takže, vzhledem k tomu, že se Liga národů zdiskreditovala v očích světové veřejnosti, Archóntové jako vždy vyměnili starý vývěsní štít za nový, ale ponechali původní podstatu. A pak došlo po druhé světové válce k oficiálnímu rozpuštění Ligy národů ve Švýcarsku a k oficiálnímu založení ve zcela jiné části světa – ve Spojených Státech, ve městě San Francisco – mezinárodní Organizace spojených národů, která byla vytvořena pro podporu a zachování míru a bezpečí a pro rozvoj mezinárodní spolupráce.“

„No jo, vždyť je to stejné, jen se to čte obráceně,“ zasmál se Žeňa.

„Mimochodem, sídlo OSN se nacházelo v New Yorku, na pozemku, který byl za tímto účelem vyčleněn a věnován rodinou Rockefellerů. Při oficiálním založení OSN bylo jen v americké delegaci 47 členů CFR...“

Žeňa vybuchnul smíchy společně se staršími chlapci a sarkasticky pronesl heslo:

„Aha, Svobodní zednáři všech zemí spojte se!“

„Nebo spíš – všechny země spojte se pod nadvládou Archóntů,“ žertem vyslovil jinou variantu Sensei. „Už jen ten úvod ke Stanovám OSN, vypracovaný Svobodnými zednáři, stál opravdu za to!

...Původně bylo do OSN vlákáno jen padesát jedna států a pouze třicet z nich byly vyspělé státy, ty ostatní byly, jak se říká, rozvojové země. Přirozeně, že dnes je členů OSN mnohem víc... Na první pohled Archóntové vytvořili OSN jako takového ‚hodného policejního přítele‘ pro všechny, který přijde na pomoc a pomůže, když to někdo bude velmi potřebovat. Jenže v těch otázkách, které bezprostředně souvisí se záležitostmi Archóntů, tento ‚hodný strýček‘ maximálně tak vysloví důrazný nesouhlas a tím to také skončí... Aby Archóntové dostali celý svět pod svoji kontrolu, snažili se vytvořit v obnovené struktuře této organizace několik ‚Rad‘, které by zasahovaly do sféry mezinárodní ekonomiky a ‚bezpečnosti‘, do sociální sféry: ...Mezinárodní soud, Generální shromáždění OSN, Sekretariát. Dokonce do znaku OSN vepali svou číselnou symboliku – na glóbu vytvořili 33 polí, kolem glóbu napravo a nalevo je 13 klasů. No, jednoduše jako obvykle. Jo, kromě obvyklých ‚Rad‘ tato organizace dnes řídí množství zvláštních služeb. Například Mezinárodní radu pro telekomunikaci, Světovou zdravotnickou organizaci, UNESCO, Světovou banku, Mezinárodní měnový fond.“

„Táák,“ zaraženě promluvil Nikolaj Andrejevič. „To tedy vypadá, že když se dnes státy obrací na OSN jako na rozhodčího se žádostí o vyřešení jejich problémů a ukončení válek, tak se v podstatě jejich prostřednictvím obrací na Archónty, neboli na ty, kdo rozpoutává tyto války a rozsévá globální konflikty?!“

...Sensei pokračoval:

„OSN není jedinou organizací, kterou Archóntové ovládají. Pokud se na to podíváte pozorně, tak zjistíte, že Archóntové jsou skutečnými pány více než poloviny velkých mezinárodních organizací, které v současnosti existují.“

„A k čemu toho Archóntové tolik potřebují?“ nechápavě pokrčil rameny Slávek.

„Přece kvůli vlivu na svět a pro rozšíření své moci. Používají k tomu jakékoli prostředky, neštítí se ničeho, počínaje ideologickým zpracováním lidí a finančním nátlakem konče.“

„Finančním?“

„Ano. Rozhlédněte se kolem sebe, jak neustále rostou ceny všeho – nemovitostí, zboží, potravin – podívejte se jak stoupá míra inflace. Jak je v tisku tento proces zobrazován jako ‚proces živelný a nepředvídatelný‘ a ospravedlňuje se ‚celosvětovým‘ zvyšováním cen. Jenže opravdu je tento proces ‚nepředvídatelný‘? Cožpak tento rok země neurodila stejné ovoce a zeleninu jako vloni? Cožpak stoupla kvalita zboží? A vůbec, kdo diktuje celosvětové zvyšování cen? Mezinárodní bankéři, kteří jsou ovládaní Archónty. A dochází k tomu uměle! Proč? Aby se člověk dostal do hmotné závislosti. Aby se jeho mysl zabývala neustálou starostí o to, jak zvýšit svůj příjem tak, aby jeho rodina mohla nějak existovat na tomto světě. Pro příklad nemusíme chodit daleko. Podívejte se na své známé, při každém setkání, u čeho končí každá debata? Zpravidla u rozboru zvyšování cen, u stížností na neustálý nedostatek peněz a s tím souvisejících problémů. A tady máte odpověď na otázku, jak Archóntové zotročují člověka materiálněm.“

Takže pod rouškou všech těchto na první pohled počestných archóntovských organizací, které ovlivňují dění ve společnosti, se ve skutečnosti skrývá vnucování Arhimanovy ideologie, která přetváří mysl člověka ve prospěch hmotné agrese, ve prospěch volby Materiální podstaty a v globálním měřítku – vtahuje lidskou civilizaci jako celek do materiální propasti. Jak to může pro lidstvo dopadnout, to už víte.“

„No, ale co se s tím dá dělat?!“ s panikou v hlase promluvil Slávek.

„Odvěká otázka všech lidí a národů,“ poznamenal Viktor.

Kdežto Sensei klidně a stručně odpověděl:

„Vše je v rukou samotných lidí, vše záleží na osobní volbě každého z nás.“

„Zajímavé, a alespoň někdo se na tomto světě se už někdy Archóntům postavil?“ zajímalo Stase.

„Bezesporu. Jinak by dějiny lidstva skončily už dávno.“

„No, a kdo jim tedy čelí?“

„Různí lidé, osobnosti z oblasti vysoké politiky, ale také z lidu. Existují i tací, kteří, když si uvědomí, že se stali loutkami Archóntů, snaží se vymanit se z jejich vlivu.“

„Co bychom měli dělat, abychom těmto lidem pomohli?“

„Především je třeba, abys byl sám Člověkem a neuvíznul v zajetí materiálních tužeb a egoistických přání, které jsou hlavní pákou ideologie Archóntů.“